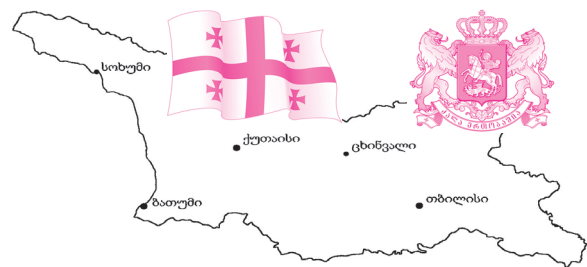

საქართველოს რესპუბლიკა

www.sakresp.ge

იმისთანა წმინდა საძმომი, ბოგობივ ბეჭ-
ეუბი სიფყავა, ცედილებით და ჭიბებით ბუტ-
თის გაფანა ყველა უკანდისობაჲ უსამაგლესია.

პარასკევი, 23 მარტი. 2018 წ. №59 (8460), გამოცემის მე-100 წელი

ელ.ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge

ფასი 50 თეთრი.

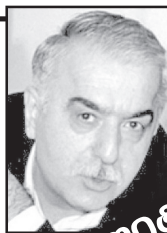
იაკოვ ლუშავა:

რა ძალა შეაჩერებს დაბორობულ ლოდს?

თავუასაჟრის მინიჭების ეპროვლი
საგანგოდან მიღებული
ცნობის უსახე

5

პოლიტიკური
გამფლავი

3

ნუგზარ ფოფხაძე:

აგბიხიური ქვეყნის კოსტაპარუნა ბრიყვები

ქართული კომპანიები გაზრულად გაზრობენ და ერთმანეთს ჭაბენ!

4

„ქართული მარშის“ ნევრებს ბრალი ოფიციალურად წარუდგინეს!

„რუსთაველი-2“-ის თანამშ-
რომლებზე განხორციელებული
თავდასხმის გამო დაკავებულ
„ქართული მარშის“ წევრებს
ბრალი ოფიციალურად წარუდ-
გინეს.

ამ საქმეზე ხუთი პირია და-

კავებული და ხუთივე მათგანის
წინააღმდეგ სისხლის სამართლის
საქმე სამი მუხლით მიმდინარე-
ობს, რაც ძალადობას, სხვისი ნივ-
თის განზრახ დაზიანებას და წი-
ნასწარ შეთანხმებით ჯგუფურ
ხულიგნობას გულისხმობს. სამი-

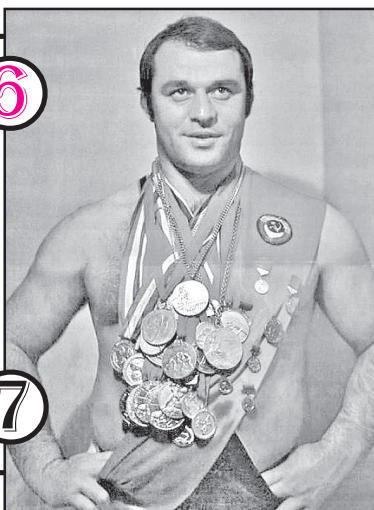
ვე მუხლი სასჯელის სახით პა-
ტიმრობას ითვალისწინებს.
რაც შეეხება ბრალდებულე-
ბისთვის აღკვეთის ღონისძი-
ებების შეფარდებას, თბილისის
საქალაქო სასამართლო სავა-
რაუდოდ, დღეს იმსჯელებს.

მიხეილ
ჯიბუშვილი:

ლევან
თელიაშვილი
გამფლავებული
ქართველი
ერის
იდენტობა

6

7

საქმეაქოს 5-დან
10 წლამდე
თავისუფლების
აღკვეთა ემუქრება

უპრადინის რადას დეპუტატი ანტონ გე-
რაშენკო აცხადებს, რომ ნადეჟდა სავჩენ-
კოს, კიევის ცენტრში ტერაქტის ორგანიზე-
ბაში ბრალის დამტკიცების შემთხვევაში,
არა სამუდამო, არამედ 5-დან 10 წლამდე
თავისუფლების აღკვეთა ემუქრება.

ბელარუსის პრეზიდენტი თბილისში

საპარტიველოში ოფიციალური ვიზიტით გუშინ ბელარუსის რესპუბლიკის პრეზიდენტი ჩამოვიდა. ალექსანდრე ლუკაშენკოს თბილისის საერთაშორისო აეროპორტში საქართველოს პირველი ვიცე-პრემიერი დიმიტრი ქუმსიშვილი დახვდა. ბელარუსის პრეზიდენტთან ერთად თბილისში ქვეყნის სამთავრობო დელეგაცია იმყოფება.

ალექსანდრე ლუკაშენკოს ვიზიტის ფარგლებში გუშინვე გაიმართა მნიშვნელოვანი შეხვედრები, რომლებზეც საქართველოსა და ბელარუსს შორის ურთიერთობების გაღრმავების მნიშვნელოვანი საკითხები განიხილეს. საქართველოს პირველმა ვიცე-პრემიერმა დიმიტრი ქუმსიშვილმა ბელარუსის პრემიერ-მინისტრის მოადგილესთან მიხაელ რუსისთან მთავრობის ადმინისტრაციაში გამართულ შეხვედრაზე ისაუბრა იმ პოტენციალზე, რომელსაც

ლიც ორ ქვეყანას შორის არსებობს ვაჭრობის, ერთობლივი საწარმოების დაფუძნებისა თუ სხვა ეკონომიკისთვის მნიშვნელოვან სფეროებში. შეხვედრაზე ხაზი გაესვა საქართველოსა და ბელარუსის უმაღლესი ხელისუფლებების განსაკუთრებულ წვლილს ორი ქვეყნის პარტნიორული ურთიერთობების გაღრმავების მიმართულებით.

ბელარუსის დელეგაციის ვიზიტის ფარგლებში საქართველო-ბელარუსის ბიზნესფორუმშიც გაიმართა, რომელიც დიმიტრი ქუმსიშვილმა და მიხაელ რუსიმ გახსნეს. როგორც ფორუმზე აღინიშნა, ბელარუსის რესპუბლიკის პრეზიდენტის ოფიციალური ვიზიტი მნიშვნელოვან როლს შეასრულებს ორი ქვეყნის ურთიერთობების გაღრმავებისა და პარტნიორული თანამშრომლობის ახალ ეტაპზე გადასვლის თვალსაზრისით.

*** * ***
ფორუმის ფარგლებში შედგა ქალაქ მინსკის ბიზნესექტორისა და საქალაქო აღმასრულებელი კომიტეტის წარმომადგენლების შეხვედრა სექტორულ ქართულ კომპანიებთან და ბელარუსული პროდუქციის გამო-

ფენა. ასევე, ადგილზე ქართულ და ბელარუსულ კომპანიებს შორის 29 ხელშეკრულება გაფორმდა. ღონისძიებაზე დასასწრებად საქართველოს სა-ვაჭრო-სამრეწველო პალატაში რეგისტრირებული იყო საქართველოს ბიზნესექტორის

190-მდე წარმომადგენელი და ჩაინიშნა 500-მდე ორმხრივი შეხვედრა.

„საქართველო-ბელარუსის ბიზნესფორუმში 64-ზე მეტი ბელარუსული კომპანიის 117-მა წარმომადგენელმა მიიღო მონაწილეობა. ძალიან მაღალია ინტერესი ქართული კომპანიების მხრიდანაც. ვიზიტის ფარგლებში 8 მლნ ნახევარ დოლარზე მეტი ღირებულების ხელშეკრულებებს მოეწერა ხელი. ბოლო სამი წლის განმავლობაში მესამე ფორუმია და ინტერესი ორივე ქვეყნის კერძო სექტორებიდან ძალიან მაღალია“.

2018 წლის იანვარში საქართველოსა და ბელარუსის რესპუბლიკას შორის სავაჭრო ბრუნვა 91 პროცენტით გაიზარდა, მათ შორის, ექსპორტმა საქართველოდან 47 პროცენტით მოიმატა. ამასთანავე, 2018 წლის იანვარ-თებერვალში ბელარუსიდან საქართველოში ტურისტების რაოდენობა, წინა წლის ანალოგიურ პერიოდთან შედარებით, 19 პროცენტით არის გაზრდილი.

ბელარუსი-საქართველო: ურთიერთობები უმჯობესდება

პირველმა ვიცე-პრემიერმა, ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრმა დიმიტრი ქუმსიშვილმა საქართველო-ბელარუსის ბიზნესფორუმში გახსნა. ბელარუსის ბიზნესდელეგაცია საქართველოში ბელარუსის რესპუბლიკის პრეზიდენტის ალექსანდრე ლუკაშენკოს ვიზიტის ფარგლებში იმყოფება.

ფორუმს ასევე ესწრებოდა ბელარუსის პრემიერ-მინისტრის მოადგილე მიხაელ რუსი. ბიზნესფორუმზე სიტყვით გამოსვლისას დიმიტრი ქუმსიშვილმა ხაზი გაუსვა საქართველოსა და ბელარუსს შორის მრავალწლიან მეგობრობას, რომელიც ბოლო წლებში კიდევ უფრო გაძლიერდა.

ბელარუსის რესპუბლიკის პრეზიდენტის ოფიციალური ვიზიტი ძალზედ მნიშვნელოვან როლს შეასრულებს ორი ქვეყნის ურთიერთობების გაღრმავებისა და პარტნიორული თანამშრომლობის ახალ ეტაპზე გადასვლის კუთხით.

„ორ ქვეყანას შორის ეფექტური თანამშრომლობის ძალიან კარგი მაგალითია საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ბაზაზე შექმნილი ლიფტების ამწვობი ერთობლივი საწარმოს წარმატებული პროექტი, რომელმაც ეს დღეები დაიწყო მუშაობა. მოხარული ვარ, რომ საწარმოს გახსნა შესაძლებელი გახდა ბელარუსის პრეზიდენტის ოფიციალური ვიზიტის ფარგლებში“, — განაცხადა დიმიტრი ქუმსიშვილმა.

საქართველო-ბელარუსის ბიზნესფორუმში მონაწილეობას იღებს 100-მდე ბელარუსული კომპანია. ისინი დაინტერესებული არიან საქართველოში პარტნიორების მოძიებით და წარმომადგენელ შემდეგ სექტორებს: კვების მრეწველობა, მანქანა-დანადგარების

წარმოება, მშენებლობა, ლოგისტიკა და ტურისტული სააგენტოები.

პირველმა ვიცე-პრემიერმა და ბელარუსის პრეზიდენტმა

ქართულ-ბელარუსული კომპანიების თანამშრომლობით, საქართველოში პირველად ლიფტების წარმოება დაიწყო — თანამედროვე, ევროპული სტანდარტების შესაბამისი სამგზავრო და სატვირთო ლიფტები თბილისში, ტექნიკური უნივერსიტეტის სამეცნიერო-საწარმოო ცენტრის „ანალიზ-ხელსაწყო“ ბაზაზე აეწყო. ახალი საწარმო პირველმა ვიცე-პრემიერმა დიმიტრი ქუმსიშვილმა და ბელარუსის რესპუბლიკის პრემიერ-მინისტრის მოადგილემ მიხაელ რუსიმ დაათვალიერეს, რომელიც ბელარუსის პრეზიდენტის ვიზიტის ფარგლებში საქართველოში იმყოფება.

ლიფტების საწარმო საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის, კომპანია „მოგილევი ლიფტმაშინს“ და კომპანია SIS-ის ერთობლივი თანამშრომლობით შეიქმნა. საწყის ეტაპზე, საწარმოს თვეში 40-60 ლიფტის დამზადება შეეძლება.

როგორც დიმიტრი ქუმსიშვილმა საწარმოში ვიზიტისას განაცხადა, ძალიან მნიშვნელოვანია ერთობლივ საწარმოში საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ჩართულობა, რაც სამეცნიერო პოტენციალისა და, ამასთან, პროფესიული განათლების განვითარების შესაძლებლობას იძლევა. „ჩვენ ვსაუბრობთ კომპლექსურ განვითარებაზე, რაც არ არის მხოლოდ ლიფტების წარმოება, ეს არის ამავე მონაცემების წარმოების განვითარება. დაგეგმილია, რომ საქართველოში წარმოების ლოკალიზაცია იყოს 71 პროცენტი შემდეგი წლის ბოლოსთვის. ეს ნიშნავს ახალ სამუშაო ადგილებს, ეს ნიშნავს იმას, რომ ჩვენ ადგილზე შევძლებთ როგორც ადგილობრივი წარმოების პოტენციალის განვითარებას, ასევე საბოლოო ჯამში, შევძლებთ იმას, რომ ექსპორტზე ვიფიქროთ“ — აღნიშნა დიმიტრი ქუმსიშვილმა.

ინვესტირება სპორტს მოკლევადიანი სფეროში

საპარტიველოში პრემიერ-მინისტრ გიორგი კვირიკაშვილის ხელმძღვანელობით, მთავრობის ადმინისტრაციაში ინვესტირება სპორტს მოკლევადიანი სფეროში გაიმართა.

საბჭოს სხდომაში გუშინ პირველად მონაწილეობა მიიღო ევროკავშირის სამეზობლო პოლიტიკისა და გაფართოების საკითხებში გენერალური დირექტორატის ხელმძღვანელის მოადგილემ კატარინა მატერნოვამ და შეხვედრის მონაწილეებს ევროკავშირის ახალი საგარეო საინვესტიციო გეგმა წარუდგინა.

განხილულ იქნა, თუ რა სარგებელს მიიღებს საქართველო ევროკავშირის ინიციატივის ფარგლებში, რომელიც მომდევნო 4 წლის განმავლობაში 4.1 მილიარდი ევროს (დაახლოებით, 12 მილიარდი ლარი) გამოყოფას ითვალისწინებს. კატარინა მატერნოვამ აღნიშნა, რომ ქვეყნის სწრაფი განვითარებისთვის საქართველოს მთავრობის მიერ შემუშავებული 4-პუნქტიანი გეგმა წარმატებული, დემოკრატიული რეფორმების განხორციელების თვალსაზრისით კი, საქართველო რეგიონში სამაგალითოა.

თავის მხრივ, პრემიერ-მინისტრმა გიორგი კვირიკაშვილმა ევროკავშირის სამეზობლო პოლიტიკისა და გაფართოების საკითხებში გენერალური დირექტორატის ხელმძღვანელის მოადგილეს, ასევე საერთაშორისო თანამეგობრობას რეფორმების მიმდინარეობის პროცესში საქართველოს მტკიცე მხარდაჭერისათვის მადლობა გადაუხადა.

თურქეთის პროკურატურის მოთხოვნის შესაბამისად მიმდინარეობს ექსტრადირების პროცესი

მუსტაფა ემრე ჩაბუქის ექსტრადირების საკითხის განხილვა თურქეთის რესპუბლიკაში მიმდინარე გამოძიების საფუძველზე ხდება. ამის შესახებ საქართველოს მთავარმა პროკურორმა ირაკლი შოთაძემ გუშინ განაცხადა.

„ექსტრადირების მოთხოვნით თურ-

ქვეყნის მთავარმა პროკურორმა საზოგადოებისთვის საინტერესო კითხვებს უპასუხა

ქეთის პროკურატურამ მომართა საქართველოს. ამ შემთხვევაში, საქართველოს პროკურატურა წარმოადგენს მხარეს და თურქეთის რესპუბლიკის გამოძიების საფუძველზე ხდება ექსტრადირების პროცესის განხილვა და ეს პროცესი გრძელდება“, — განაცხადა ირაკლი შოთაძემ.

დემირელის კოლეჯის ყოფილ მენეჯერი მუსტაფა ემრე ჩაბუქის საქალაქო სასამართლოს მოთხოვნის საფუძველზე, საქართველოს მთავარმა პროკურატურამ დაცვის სპეციალურ პროგრამაში ჩართო.

*** * ***
არის გარკვეული საკითხები, მათ შორის სისხლის სამართლის კოდექსში, რა-

საც სჭირდება დახვეწა, ეს ეხება ნარკოტიკული საშუალებების ოდენობებს და გარკვეულ სანქციებს, —აცხადებს ქვეყნის მთავარი პროკურორი ნარკოპოლიტიკის საკითხზე ჟურნალისტებთან გაკეთებულ კომენტარში. მისი თქმით, ნარკოპოლიტიკის მიმართულებით ინტენსიურად მიმდინარეობს საკანონმდებლო მუშაობა, რომელშიც მთავარი პროკურატურაც არის ჩართული.

*** * ***
აფხაზ მუხთარლის საქმესთან დაკავშირებით გაგზავნილ მოთხოვნებზე აზერბაიჯანის კომპეტენტური ორგანოებიდან პასუხი ჯერ არ მიგვიღია — განაცხადა ირაკლი შოთაძემ.

„მე შემიძლია გითხრათ, რომ საქარ-

თველოში ათეულობით საგამოძიებო მოქმედება ჩატარდა. ჩვენ სამართლებრივი დახმარებები გვაქვს გაგზავნილი აზერბაიჯანის კომპეტენტურ ორგანოებში, ვითხოვთ მუხთარლის დაკითხვას და ამ დაკითხვაზე ჩვენი წარმომადგენლის დასწრებას. სამართლებრივი დახმარება გვაქვს გაგზავნილი ასევე, რომლითაც ვითხოვთ იმ განაჩენს, რომელიც აზერბაიჯანში დადგა მუხთარლის მიმართ, რათა დავადგინოთ ის ფაქტობრივი გარემოებები, რასაც აზერბაიჯანული პროკურატურა მუხთარლის ედავება. ჩვენ არ გვაქვს ამ ეტაპზე მიღებული პასუხები აზერბაიჯანის კომპეტენტური ორგანოებიდან და ველოდებით პასუხს, — განაცხადა ირაკლი შოთაძემ.

იყო და არა იყო რა... რომელი-
ღაც(!) პატარა და ამბიციური
ქვეყნის ოფიციალურ სტრუქტურაში
„მონაწილე“, სიმაღლით
„გრძელი“ და ჭკუით „მოკლე“ ბრი-
ყვანის სულელურაა ნაპიჯ-განცხა-
დავაება მისი არაისტორიული მე-
გობარი ქვეყნის საპრაზიდიტო
არჩევნების შედეგებთან დაკავშირ-
ებით, ამ ქვეყნიდან შორს მყოფთ,
გაუჩინა სურვილი „რადაცაზა“
ფიქრისა და განსჯისა...

ამ პატარა ქვეყნის ცვირანულ ჩი-
ნოვნიკებს, ეტყობა, წარმოდგენა არა
აქვთ იმის შესახებ, რომ ტრამპმა (მერ-
კელმა, მაკრონიმ და სხვ.) მშვენივრად
იცის, ვინ არის პუტინი, ისიც, უტყუარად
ესმის (სხვებსაც), რომ „არ გათვრდე-
ბის ყორანი, რაც უნდა ხეხო ქვიშითა“!..
ჰოდა, ორი დღე ითმინა ამ შენმა
ტრამპმა და... მინც დაურეკა და მიულო-
ცა მას ხელახალი გაპრეზიდენტება. მა-
ნამდე, მერკელი, მაკრონი და სხვა ძლი-
ერნი ამა ქვეყნისა, ერთმანეთს ასწრებ-
დნენ, თუ ვინ მიულოცავდა აგრესორ და
მოძალადე ოკუპანტს წინასწარ ცნობილ
გამარჯვებას...ესეც შენი „უპრინციპო“
ტრამპი! (და სხვებიც!)

რა, პოზიცია უარყო?
პუტინი უცებ შეიყვარა?
მიზანი შეცვალა?
სანქციები გააუქმა თუ შეამსუბუქა?
რა თქმა უნდა, არა!
მაგრამ...

აშშ სახელმწიფო ინტერესები, საერ-
თაშორისო პრაქტიკაში მიღებული წე-
სები, გუშინდელი თუ ხვალინდელი
დღის ამერიკული ინვესტიციების ბედი
აიძულებენ ტრამპს და სხვასაც: მერ-
კელს, მაკრონს, მით უმეტეს დიდი ჩინე-
თის ლიდერს (პირველობა რომ არავის
დაუთმო), ისევე, როგორც ნორმალური,

ამბიციური ქვეყნის კოსტაპრუნა ბრიყვები

მართლაც, სად და როგორ ჩამოყალიბდ-
ნენ ასეთი... ბრიყვები? კიდევ კარგი, რომ „სხვა“
ქვეყანაზე, შორეულსა და ამბიციურზეა საუ-
ბარი და არა ჩვენს პატარა (მაგრამ, რომ და-
უთოვდეს და გასწორდეს, ვეებერთელად გა-
დაიქცევა) ქვეყანაზე, რომელიც დაზღვეულია
ასეთი კოსტაპრუნა და უტვინო ტიპაჟისგან...

პროფესიული განათლებისა და გამოც-
დილების მქონე სხვა სახელმწიფო ლი-
დერებს, დაიცვან დიპლომატიაში მიღე-
ბული დანერგული თუ დაუნერგელი წე-
სები, დიპ. „პროტოკოლის“, დიპ. ტაქტის
და ზოგადი თუ დიპ. ეთიკის ნორმების

სრული დაცვით, პირადი ემოციებისგან
დაცლილი მილოცვები გაუზავნონ (ე-
საუბრონ) ვეებერთელა ქვეყნის მეთა-
ურს.

ასეა ეს!
და ასეც უნდა იყოს!

აი, შორეული, ამბიციური და პატარა
ქვეყნის „ნარცისების“ საბავშვო ბაღში
კი როგორ არის საქმე: ტერეზა მეის (და
სხვა აცუნდრულებულ ტიპაჟს) კუდს
უტიციებენ?

იმ „დაულაგებელ“ ქვეყანაში, ორი
კვირით ადრე საგანგებო წერილით „ეს-
ვენებოდნენ“ პუტინს, შეეცდეთ, მოე-
წესრიგოთ ჩვენი ურთიერთობებიო და...
ახლა კი, მგონი, პრეზიდენტად მისი არ-
ჩევა ლამის არ ცნონ, „ნე ვიჟუს“ პოზა
აქვთ დაჭერილი და...

ჰოდა, ისმება ლეგიტიმური შეკითხ-
ვა: ეს რომელიღაც შორეულ ამბიციურ
და პატარა „უმნიშვნელოვანესი“ ქვეყ-
ნის ოფიციალურ სტრუქტურებში საი-
დან მოხვდნენ ასეთი „ახლომხედველი“,
სად ისწავლეს პროფესია და გაეცნენ
მსოფლიო პრაქტიკას? სად გაიზარდნენ,
ვისი დამრიგებლობით ეზიარნენ დიპ-
ლომატიის ანა-ბანას, ისეთს, რომ არ
იციან, ვიდრე სადმე ელჩად თავისიანს
დანიშნავენ, მანამდე აგრემანით უნდა
მიმართონ „იმ“ ქვეყანას... მართლაც, სად
და როგორ ჩამოყალიბდნენ ასეთი...
ბრიყვები? კიდევ კარგი, რომ „სხვა“ ქვე-
ყანაზე, შორეულსა და ამბიციურზეა სა-
უბარი და არა ჩვენს პატარა (მაგრამ,
რომ დაუთოვდეს და გასწორდეს, ვეე-
ბერთელად გადაიქცევა) ქვეყანაზე, რომ-
ელიც დაზღვეულია ასეთი კოსტაპრუ-
ნა და უტვინო ტიპაჟისგან...

აბა რა, ისინი, ანუ, ჩვენი ჭკვიანი ორ-
მეტრიანი გრძელი, ანუ, მაღალი და მოკ-
ლე (ანუ, ვეებერთელა) ჭკუის მქონე
„ნარცისები“ ხომ ქობალიების მზის ქვეშ
გაიზარდნენ და მათი ხელმძღვანელო-
ბით ისწავლეს არა მარტო „პურის ცხო-
ბა“, არამედ შეიძინეს ...დიდი დიპლო-
მატიური გამოცდილება!

ჰოდა, იმითმაც ვარ მშვიდად, თა-
ნაც იმ რწმენით, რომ... რა ბედნიერებაა,
არ მცხოვროვ იმ შორეულ, პატარა, ამ-
ბიციურ ქვეყანაში, სადაც პარტაქ კი
ვარ არის საძმე დაღაბაული, მაგრამ,
როგორც ზოგადსაქონლო იდეების
პატივისცემით გამსჭვალული მოძალა-
ძე, ვაუღვრებამატიკროვ მას და მჯერა,
ვიმედოვნებ, რომ იმაც ნელ-ნელა, თან-
დათანოვით ყველაფერი ააფხოვა
მშვენიერად, დაახლოვებით ისე, რწმე-
თან რომ არის აფხოვილი.

ტაში, კუკური!!!!

ნუზარ ფოფხაძე

სამშენებლო უსაფრთხოების ნაშაბის დარღვევაზე ჯარიმა გაათმავდა

— ამის შესახებ თბილისის მერმა კახა კალაძემ გუ-
შინ დედაქალაქის მთავრობის სხდომის დაწყებამდე
განაცხადა. მისი თქმით, ალნიშნული ცვლილება
ქალაქში დღეიდან შე-
დის.

„მინდა, მადლობა გა-
დავუხადო პარლამენტს
პროდუქტიული თანამშ-
რომლობისთვის. იმედი
მაქვს, დღითი დღე მოიკ-
ლებს დასაჯარიმებელი
ობიექტების რიცხვი და
გაიზარდება უსაფრთხო-
ების სტანდარტებისა და
სამშენებლო ნორმების
დაცვის მაჩვენებელი. ჯა-
რიმები გაათმავდა 3000 ლარიდან გახდა 30 000 ლარი.
ვიმედოვნებ, რომ სამშენებლო სექტორი გახდება უფ-
რო უსაფრთხო როგორც დასაქმებულებისთვის, ისე მიმ-
დებარედ დასახლებული ადამიანებისთვის და სამშენებ-
ლო პროცესი ნაკლებ დისკომფორტს გამოიწვევს.

სტატისტიკას თუ გადავხედავთ, კარგად ჩანს, რომ
სამშენებლო ობიექტებზე დადუშულთა რიცხვმა მოი-
მატა და ყველაფერი უნდა გავაკეთოთ იმისთვის, რომ
მშენებლობაზე დასაქმებული ადამიანების უფლებები
იყოს დაცული,“ — განაცხადა კალაძემ.

„სითი პარკის“ თანამშრომლები მერიში დასაქმდებიან

კომპანია „სითი პარკის“ 120 თანამშრომელი თბი-
ლისის სატრანსპორტო კომპანიაში დასაქმდება. ამის
შესახებ თბილისის მერმა კახა კალაძემ განაცხადა.

„მინდა, თბილისის სატრანსპორტო კომპანიის
ხელმძღვანელს მამუკა კობახიძეს ეთხოვო, რომ ის 120
თანამშრომელი, რომელიც „სითი პარკში“ მუშაობდა, აყ-

ვანილი იქნას სამსა-
ხურში. ესენი არიან
ძირითადად ინჟინერ-
ები და არ უნდა
დაზარალებდნენ მათი
კომპანიის ქმედების
გამო. პირიქით, მათი
გამოცდილება გამო-
ყენებული იქნება პარ-
კირების სისტემის
მართვისთვის.

თბილისის სატრანსპორტო კომპანიის ხელმძღვანელს
მამუკა კობახიძეს ვავალებ, დაუყოვნებლივ მიიღოს სა-
ჭირო ზომები იმისთვის, რომ საპარკინგე ინფრასტრუქ-
ტურა უმოკლეს ვადებში მოეწყო. ვგულისხმობ დახაზ-
ვას, საპარკინგე ნიშნების მოწყობას და ასევე, ტექნი-
კური თვალსაზრისით, თუ არის რაიმე საჭირო, და-
მატებით არის რაიმე შესაძენი, რომ უპრობლემოდ გა-
ვავრძელოთ მუშაობა 10 აპრილიდან, გაკეთდეს ყველა-
ფერი ამისთვის“, — განაცხადა კალაძემ.

თბილისში სტრიტ პარკის სხვადასხვა პროექტები განხორციელდება

თბილისის მერი კახა კალაძე დედაქალაქში სტრიტ
პარკის სხვადასხვა პროექტის განხორციელებას გეგ-
მავს. მან მერის მოადგილეს სოფიო ხუნწარიას დე-
დაქალაქში იმ ადგილების განსაზღვრა დაავალა, რო-
მელიც სამომავლოდ უნდა მოიხატოს.

„მოგესხენებათ, ეს არის თანამედროვე ვიზუალუ-
რი ხელოვნების ერთ-ერთი ყველაზე თავისუფალი ფორმა
და თვითგამოხატვის საშუალება. ჩვენ ამ მიმართულე-
ბით ერთი პროექტი უკვე განვახორციელეთ და საკმა-
ოდ წარმატებული იყო. ვგულისხმობ გმირთა მოედნის
მიწისქვეშა გადასასვლელის მოხატვას. მინდა, დავა-
ლო სოფიო ხუნწარიას, არქიტექტურის სამსახურთან
ერთად მოიძიონ ქალაქში კონკრეტული ადგილები, რაც
სამწუხაროდ, ბევრი გვაქვს — უსახური შენობები, ვედ-
ლები, ხიდები და მიწისქვეშა გადასასვლელები. გთხოვთ,
გამოყოთ ასეთი ადგილები და მგონია, რომ ძალიან მნიშ-
ვნელოვანი იქნება ამ პროექტის განხორციელება. ახალ-

გაზრდებს მივცემთ იმის შესაძლებლობას, რომ თავი-
ანთი ნიჭი მოახმარონ ქალაქს და გთხოვთ, რომ რაც
შეიძლება მალე დაიწყონ ამ სამუშაოების განხორცი-
ელება“, — განაცხადა კახა კალაძემ.

ბანკომატები უსინათლო პირებისთვის

საქართველოს ბანკმა ბანკომატების უსინათლო პირე-
ბისთვის ადაპტირების შესახებ განცხადება გააკეთა. ადაპ-
ტირების პროექტი, საქართველოში პირველად, განხორცი-
ელდა საქართველოს ბანკის ფონდის „სიცოცხლე ხე“-ს ორ-
განიზებით.

უსინათლო პირებს, შესაძლებლობა აქვთ, სრული-
ად დამოუკიდებლად ისარგებლონ საქართველოს ბან-
კის ბანკომატებით. ადაპტირების პროცესში მოხდა
ბანკომატების ხმოვანი პროგრამით უზრუნველყოფა
და არსებული სისტემის HTML ფორმატზე გადაყვა-
ნა, რაც თავის მხრივ, ტექნიკური მახასიათებლების
გაძლიერებასაც ნიშნავს. შესაბამისად, ბანკომატზე და-
მონტაჟდა ყურთასამხმის განსათავსებელი მოწყობი-
ლობები, შეიცვალა ბანკომატის სცენარი და გახმო-
ვანდა მენიუ. ბარათის, თანხისა და ქვითრის ჭრილის
მანიშნებლები კი ბრაილის წარწერიანი სტიკერებით
ჩანაცვლდა. ბანკომატების ადაპტირების პროცესში
უშუალოდ იყვნენ ჩართული უსინათლო პირები, რამაც
შესაძლებელი გახდა, ბანკომატით განხორციელებუ-
ლი ტრანზაქციები მათ საჭიროებაზე მაქსიმალურად
ყოფილიყო მორგებული.

აღსანიშნავია, რომ უსინათლო პირებისათვის ბანკომა-
ტით შეუფერხებლად სარგებლობის უზრუნველყოფის
მიზნით მათ საჩუქრად გადაეცემა ყურთასამხმენი. ადაპ-
ტირებული ბანკომატითა და ხმოვანი პროგრამით პირვე-
ლად სარგებლო-
ბის შემთხვევაში,
ბანკომატზე ყურთ-
სასმენების მიერ-
თების გზით, მათ
საშუალება ექნე-
ბათ, მოისმინონ
ბანკომატით სარ-
გებლობის ინსტ-
რუქტია.

„მაღაზიები ქართული პროდუქტის თაროზე განთავსებაში ფულს არ უნდა ითხოვენ“, – ამის შესახებ „კომერსანტს“ „გურიელის“ დამფუძნებელმა მიხეილ ჭკუასელმა განუცხადა. როგორც ჭკუასელი აღნიშნავს, ხარისხიანი პროდუქტის წარმოებისთვის აუცილებელია ღია და თავისუფალი კონკურენტული გარემო.

გურიელის დამფუძნებელი ამბობს, რომ მომხარებლის ყურადღება ქართული პროდუქტის მიმართ ყოველდღიურად იზრდება. ჭკუასელის თქმით, დღეს ბაზარზე არის ისეთი ქართული პროდუქტები, რომლებმაც იმპორტული მთლიანად ჩაანაცვლა.

„ყოველდღიურად ჩვენ ვგრძნობთ, რომ ქართულ პროდუქტზე უფრო მეტი ადამიანი დადებითად განწყობილი, ანუ ნდობა ქართული ბრენდების მიმართ მნიშვნელოვნად იზრდება. წინა წლებთან შედარებით მდგომარეობა რადიკალურად გამოსწორებულია“, – განაცხადა მიხეილ ჭკუასელმა.

ბიზნესმენმა ყურადღება კონკურენციის მნიშვნელობაზე გაამახვილა. მისი თქმით, ხარისხიანი პროდუქტის წარმოებას მსხვილ ბრენდებთან კონკურენცია განაპირობებს.

„მეზობელი სახელმწიფოების წარმოებულ პროდუქტებთან ჩვენ კონკურენციაში არ უნდა ვიყოთ. კონკურენციაში უნდა შევიდეთ ისეთ ბრენდებთან, რომლებსაც მსოფლიო აღიარება აქვთ“, – განაცხადა მიხეილ ჭკუასელმა.

„გურიელის“ დამფუძნებელი „კომერსანტთან“ საუბარში ასევე ამბობს, რომ სავაჭრო ცენტრები დამწყებ კომპანიებს განვითარებაში ხელს უნდა უწყობდნენ.

„მსხვილ სავაჭრო ცენტრებში ვნახავთ, რომ თაროებზე ქართულ პროდუქტზე მეტი ადგილი უცხოურ პროდუქტს აქვს დაკავებული. ყველა თანაბარ მდგომარეობაში უნდა ჩავაყენოთ.

როდესაც გვეუბნებიან, რომ მაღაზიაში შესვლა და პროდუქტის განთავსება გარკვეულ თანხებთანაა დაკავშირებული, ეს არასწორია. წინააღმდეგობა ამ თვალსაზრისით ნამდვილად არსებობს“, – განაცხადა მიხეილ ჭკუასელმა.

ქართული კომპანიები ბაზრულად ბაზრობენ და ერთმანეთს ჭამენ!

მარკეტინგი პროდუქტის დასლაზე განთავსება 5 000-დან 35 000 ლარამდე ღირს!

„გურიელის“ მოსაზრებას იზიარებს კომპანია „გემუანის“ პროექტების მენეჯერი ზაძარიზა ყურაშვილიც. მისი განცხადებით, ზოგიერთ მსხვილ სავაჭრო ობიექტში კოლოსალურ თანხებს ითხოვენ, რომლის გადახდა მცირე და საშუალო ბიზნესს არ შეუძლია. ყურაშვილის თქმით, სწორედ ეს უშლის საქართველოში წარმოებულ პროდუქტის განვითარებაში ხელს და ამ შემთხვევაში მარკეტინგი უფრო გულისხმიერები უნდა იყვნენ.

მისივე განცხადებით, მაღალი ფასი პროდუქტის გაძვირებასაც იწვევს.

„რა თქმა უნდა, ეს პრობლემა დგას, რადგან არის ქსელები და მაღაზიები, რომლებიც დასლაზე პროდუქტის განთავსებაში კოლოსალურ თანხებს ითხოვენ. დღეს საქართველოში იმდენი ქართული პროდუქტის წარმოება არ ხდება, რომ მის განთავსებაში ამხელა თანხებს ითხოვდნენ.

ეს ბიზნესს აფერხებს და მის განვითარებას ხელს უშლის.

რებას ხელს უშლის. ჩვენ კომპანიასაც ჰქონია შემთხვევა, როდესაც დასლაზე განთავსებაში წლის განმავლობაში 35 000 მოგვთხოვეს. რა თქმა უნდა, ამ თანხას ვერ გადავიხდიდით და ამიტომ იმ ობიექტზე შესვლა ვერ შევძელით.

ასეთ დროს მარკეტინგის პასუხი მართლაც – თუ არ გინდა ნუ შემოგაქვს. კარგი იქნებოდა, რომ ქვეყანაში ქართულ პროდუქტის ეხმარებოდნენ და წელიწადში 35 ათას ლარს არ გთხოვდნენ. შემდგომ პროდუქტის ძვირდება და მომხმარებლისთვის საინტერესო აღარაა“, – განმარტა ზაქარია ყურაშვილმა.

ყურაშვილის თქმითვე, აქციების გადასახადი იმპორტირებულ პროდუქტზე უფრო ნაკლებია, ვიდრე ადგილობრივზე.

აღნიშნულ პრობლემაზე „კომერსანტი“ ახლადდაფუძნებული კვების სავაჭრო ობიექტის „მხოლოდ ქართული“ დამფუძნებელსაც ესაუბრა. როგორც ჯონი მანსკავამ აცხადებს, მათთან ქარ-

თული პროდუქტის წარმოებას უპირატესი ადგილი უკავია. განსაკუთრებით კი მათ, ვისაც თანხების გადახდა არ შეუძლიათ, სწორედ ასეთი კომპანიები „მხოლოდ ქართულში“ დასლაზე პროდუქტის უფასოდ ათავსებენ.

„ზოგიერთი მარკეტი 5 000 ლარს ითხოვს პროდუქტის დასლაზე განთავსებაში და ეს კომპანიებისთვის პრობლემაა. თავად მარკეტს ევალბა იმის განსაზღვრა, რომელ მენარმეს, რა თანხას მოთხოვდა ის კონკრეტული ბიზნესი რამდენად შეძლებს დიდი თანხის გადახდას“, – განმარტა მანსკავამ.

კომპანიის დამფუძნებლის თქმით, „იმი-სათვის, რომ ეს სიტუაცია გამოსწორდეს, ერთი იდეის განხორციელებაა საჭირო. კერძოდ, მაისი ქართულ თვედ უნდა გამოცხადდეს და ჩვენი პროდუქტია ერთი ან ორი თვის განმავლობაში იმპორტირებულიდან შედარებით უპირატესობაში იყოს. მცირე მენარმეებს მარკეტებმა პროდუქტია უფასოდ უნდა შეატანონ და გაყიდვების მაჩვენებელს შეხედონ, ხოლო შემდგომ განსაზღვრონ, მათთვის პროდუქტის რამდენად დიდი მოგება მოაქვს“, – აღნიშნა ჯონი მანსკავამ.

შეჩერებული წარმოება „კოკოტაურის“ ხელმძღვანელი მლადენო შირ-ვაშიძე აღნიშნულ პრობლემაზე „კომერსანტთან“ 2017 წელს საუბრობდა. ამ პრობლემასთან ერთად შერვაშიძე წლების განმავლობაში აქცენტებს სხვა მნიშვნელოვან საკითხებზეც აკეთებდა. მაგალითად, როგორიცაა ბაზარზე მსხილი უალკოჰოლო სასმელი კომპანიების მიერ მისი ბრენდის დაბლოკვა.

„ფინანსური პრობლემების მიზეზი სავაჭრო ქსელების და კონკურენტი კომპანიების „ბორჯომის და „წყალი მარგებელის (ნაბელავი) არაკეთილსინდისიერი მოქმედებებია. ეს კომპანიები სავაჭრო ქსელებსა და მარკეტებს ფულს უზდიან იმაში, რომ მათ ქსელში სხვა წყალი არ შევიდეს. მე რომ წყალს შევიტან, დასლის ქვეშ არის დამალული. ასე ხდება აჭარაშიც და სრულიად საქართველოში. ეს კომპანიები ფინანსურად ძლიერები არიან, მე მაგათ ვერ მოვუგებ“, – აცხადებდა შერვაშიძე.

ლიკა გურაბანიძე

საქართველოს სიტუაცია მიიმა, სომხეთზე რომ არაფერი პოქვით, თურქეთში, ირანი და აზერბაიჯანი მოსკოვის ორბიტაზე მოქარაობენ

რუსეთისგან მიღებული უსტარის შემდეგ პრემიერმა აღნიშნა, რომ საუბრისთვის რუსეთმა ღია სივრცე დატოვა. თუმცა ეს ღია სივრცე სადამდე იქნება ღია, უნდა ველოდოთ თუ არა რუსეთისგან მიპატიჟებას, თუ აგრესიულად დავაპატიჟებინოთ თავი ჩვენს ჩრდილოელ მეზოელს, ამის შესახებ არავინ საუბრობს.

როგორი უნდა იყოს ჩვენი შემდგომი ნაბიჯები რუსეთთან? ამის შესახებ ანალიტიკოსებს განსხვავებული მოსაზრებები აქვთ. ექსპერტი უსაფრთხოების საკითხებში მახსანდ მანსაი აცხადებს, რომ სიტუაცია უკიდურესად მძიმეა, დასავლეთი უკვე დაეჯახა რუსეთს, ამიტომ საქართველოს მხრიდან თამაში, რომ ხან აქვთ ვართ და ხან იქით, აღარ გამოვა. ჩვენ უკვე ვიქნებით ან დასავლეთის მხარეს, ან აღმოვჩნდებით რუსეთის გავლენის სფეროში. სხვა ალტერნატიული ვარიანტი საქართველოსნაირ მოწყვლად რეგიონში გამოირიცხულია.

„ადრე თუ გვიან საქართველოს წინაშე ეს საკითხი პირდაპირ ქირურგიული დანის ფონზე დაისმება და მოგვთხოვენ, ან აქვთ ვიყოთ, ან იქით. ჩვენი გეოსტრატეგიული ფონი უმძიმესია. აქამდე ჩვენ ვახდენდით ლავირებას, რადგან დასავლეთი

ნაკლებად აკრიტიკებდა რუსეთს და ცდილობდა, რაღაცნაირად თავიდან აეცილებინა დაპირისპირება. ახლა კი დასავლეთი უცებ გადავიდა ხისტ ფორმებზე და პირდაპირ დაპირისპირებაზე, მით უმეტეს, სკრიპალის მო-

წამვლის მერე. ამიტომ სიტუაცია საკმაოდ რთულია. გიორგი კვირიკაშვილს არ გამტყუნებ, ნებისმიერი პრემიერი ასე მოიქცეოდა და ამ წერილს დანერდა. ფაქტობრივად, რუსეთმა ჩვენ გვაიძულა, ზუსტად ასეთი პათოსით გამსჭვალული წერილი დაგვეწერა. საქართველოს ბერკეტები არ გააჩნია, კავკასიის გეოპოლიტიკურ სივრცეში სიტუაცია ჩვენს საწინააღმდეგოა. სომხეთს თავი რომ დავანებოთ, თურქეთი, ირანი და აზერბაიჯანი, ფაქტობრივად, მოსკოვის ორბიტაზე მოძრაობენ. საქართველო ერთადერთია, რომელიც წინააღმდეგობას უწევს რუსეთს ამ ალყა-შემორტყმულ სივრცეში. მოსკოვი თანდათანობით ხუთავს, ახრჩობს კავკასიას თავის მარწუხებ-

ში. როცა ანაკონდა შემოგვევება, რა უნდა ვქნათ? მოსკოვი-ანკარა-თეირანი – ასეთი ფორმატი უკვე შექმნილია. მოსკოვი-ბაქო-თეირანი – ეს ფორმატიც მოქმედებს. ამ დღეებში საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრმა ოთხეულის ფორმატში მიიღო მონაწილეობა თურქეთ-საქართველო-ირან-აზერბაიჯანის მონაწილეობით. სწორედ ასეთი კონფიგურაციაა და ამ მხეში გავებით.

გავოცდი, როცა ჩვენი საგარეო საქმეთა მინისტრი ასეთ ფორმატში იღებდა მონაწილეობას. გაისვენეთ, რომელ არაფორმალურ გაერთიანებაში გაწევრდა საქართველო? გაისვენეთ ისიც, რომ სწორედ თბილისში უნდა ჩატარდეს ამ ოთხეულის შესვედრა. ეს რა გამოდის? გამოდის, რომ ჩვენ რუსეთის სტრატეგიულ პარტნიორებთან – სომხეთთან და ირანთან შევივართ ალიანსში რეგიონული ფორმატის მიხედვით?“ – აცხადებს ვახტანგ მაისაია.

მისივე განმარტებით, მართალია, თურქეთი ნატოს წევრია, მაგრამ ყველაფერს ახსოვს ერდოღანის ბოლოდროინდელი მოქმედებები, რომელმაც რუსეთის სტრატეგიული შეიარაღება შეიწყადა. ვახტანგ მაისაია აღიარებს, რომ პირადად იგი პროდასავლური და ევროატლანტიკური ინტეგრაციის მომხრედ რჩება, მაგრამ რეალობა სულ სხვაა. ჩვენ გამუდმებით გავიძახით, დასავლეთი! დასავლეთი მაგრამ რეალობა სხვას ამტკიცებს. მი-

ხეილ ჯანელიძის ჩასვლაც ბაქოში ამის პირდაპირი გამოხატულება იყო. სხვათა შორის, კვირიკაშვილიც რომ ჩავიდა ბაქოსა და ერევანში, ესეც შემთხვევით არ მომხდარა, რადგან ბაქოსა და ერევანს პირდაპირი კავშირები აქვთ მოსკოვთან.

„რატომ ჩადიოდა ბაქოსა და ერევანში? სწორედ ამ ვიზიტებს მოჰყვა მისი წერილი რუსეთის ხელისუფლების სახელზე. ასე რომ, როგორც წესი, ყველაფერი წინასწარ მზადდება“.

ანალიტიკოსი დავით ზარდიაშვილი For.ge-სთან საუბარში აცხადებს, რომ „ბოროტისა სძლია კეთილმან, არსება მისი გრძელია“, – სწორედ ეს არის საქართველოს არსი. ამიტომ ჩვენ არ უნდა ვიყოთ ისეთნაირად მომართულნი, თუ რას იტყვის რუსეთი. უბრალოდ, ჩვენ რაც ვიცით და, როგორც ვიცით, სწორედ ის უნდა ვაკეთოთ.

„ჩვენთვის მნიშვნელოვანია, ჩვენ რას გავაკეთებთ. მთელი ჩვენი პოლიტიკა ასე უნდა იყოს აწყობილი და არა აქვს მნიშვნელობა, რას იტყვის რუსეთი. კვირიკაშვილი ძალზე სწორად იქცევა. ის ამბობს, რომ ჩვენ მზად ვართ ღია სალაპარაკოდ, ოღონდ ეს ლაპარაკი ჩვენს უკანდახევას სულაც არ ნიშნავს. ჩვენ, როგორც კაცები, ადამიანები უნდა ველაპარაკოთ ერთმანეთს. საქართველოში მთავარია ღირსება, სიკეთე, ხოლო კვირიკაშვილს ღირსების თვალსაზრისით უკან არ დაუხევია“, – აღნიშნა დავით ზარდიაშვილმა.

მანანა ნოზაძე

ქართული კომპანიები ბაზარში დაბეჭდილ SPOGA+GAFA-ში მონაწილეობენ

2-4 სექტემბრს სააგენტოს „ანარმოე საქართველოში“ მხარდაჭერით, ქართულ კომპანიებს შესაძლებლობა მიეცემათ, მონაწილეობა მიიღონ ერთ-ერთ ყველაზე მასშტაბურ გარე ავეჯის გამოფენაში – „Spoga+Gafa“.

აღნიშნული გამოფენა გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკაში, ქ. კიოლში გაიმართება, რომელშიც ყოველწლიურად 2 000-ზე მეტი კომპანია იღებს მონაწილეობას. საერთაშორისო ღონისძიება, ქართველ მენარმეებს შესაძლებლობას მისცემს საკუთარი პროდუქტი გააცნონ ფართო აუდიტორიას, სათანადო ბიზნესკავშირები დაამყარონ პოტენციურ დამკვეთებთან და საერთაშორისო მასშტაბით მოახდინონ ქართული ნაწარმის პოპულარიზაცია.

მონაწილეობის მიღების სურვილის შემთხვევაში, მენარმეები უნდა დაუკავშირდნენ სააგენტოს ცხელ ხაზზე: 1525 არა უგვიანეს 30 მარტისა.

ჩვენთან არსებულ პარადოქსულ ფაქტებზე ამ ოთხიოდე თვის წინათ ვწერდი („ვირო, მაღლი.“, — „საქართველოს რესპუბლიკა“, 5 დეკემბერი, 2017“), მაგრამ დღეს რაზედაც ვაპირებ კომენტარის გაკეთებას, ასეთ პარადოქსზედაც თუ მომიწევდა საუბარი, ნამდვილად ვერ წარმოვიდგენდი.

დღეს რომ მსოფლიო არეულია დიქტატურასთან მებრძოლი „დემოკრატი“ დასავლეთის გამოისობით, და ვინ სად გარბის — ზოგი თავის საშველად, ზოგიც — ლუკმაპურის საშოვნელად, ყველამ ვიცით და ალარ გვიკვირს ევროპას მილიონობით მიგრანტი რომ ჰყავს შესული, ძირითადად, ახლო აღმოსავლეთიდან. საქართველოდან რომ ორი მილიონია ასევე მოდებული დაწარჩენ მსოფლიოს, რომლის მსგავსი უბედურება, ანუ მამაპაპური მიწიდან მასობრივი აყრა, ოდნავ მიახლოებულიც კი, არასდროს დატრიალებულა ჩვენს თავზე, ეს ხომ ვიცით და ვიცით. აბა, მაშ რა მოხდა განსაკუთრებული, რამ გამაკვირვა პირადად მე ასე ძალიან? ახლახან თავშესაფრის მინიჭების ევროპული სააგენტოდან მიღებულმა ცნობამ? როგორც ევროპულ სააგენტოში აცხადებენ, „2018 წლის იანვრის მონაცემებით, საქართველოდან ევროკავშირის ქვეყნებში თავშესაფრის მაძიებელთა 1859 აპლიკაცია შევიდა. და ეს არის ყველაზე მაღალი ყოველთვიური მაჩვენებელი 2014 წლის შემდეგ“. მართალია, არ გვეუბნებიან, თუ რომელი ხელისუფლების ხელში გამოვიარეთ „საუკეთესო“ წლები და თვეები, მაგრამ, სამაგიეროდ, ზუსტად ვიცით, რომ ევროკავშირის ქვეყნებთან უფრო რეჟიმის ამოქმედებას (2017 წლის მარტის ბოლოს) მსწრაფლ მოჰყვა ევროპაში თავშესაფრის მაძიებელთა რაოდენობის 35%-იანი(!) ზრდა იმავე წელს, ხოლო 2018 წლის იანვრის მონაცემმა უკვე 100%-ით(!) გადააჭარბა ოთხი თვის წინანდელ — 2017 წლის სექტემბრის მაჩვენებელს.

არა, ამ ცნობას არ გამოუწვევია ჩემში დიდი გაოცება, ან რატომ უნდა გამოეწვია, რამე ახალი გავიგე, თუ რა! სახტად დავრჩი იმავე სააგენტოდან მიღებული მეორე ცნობით: „იანვრის მონაცემებით, საქართველოდან თავშესაფრის მაძიებელთა ძველწინა მონაცემებთან შედარებით, 2018 წლის იანვარში ყველაზე მეტი განაცხადი შესულია სირიიდან — 5932 აპლიკაცია, ერაყიდან — 3803, ავღანეთიდან — 3136, ნიგერიიდან — 2732 და პაკისტანიდან — 2313 განაცხადი.

რაო, მეექვსე ადგილმა არ დამაკმაყოფილა? ჰოც და არაჰ! მართალია, მსოფლიო მასშტაბით ექვსეულში ყოფნა პატარა საქართველოსთვის ფრიად „საპატიოა“, მაგრამ ჩვენ ხომ ნებისმიერ „სახეობაში“, კარგია იგი თუ ცუდი სახელმწიფოს იმიჯისთვის, ყოველთვის პირველობისთვის ვიბრძოთ (ევროპაში წარმატებული ჩვენი საოპერო ხელოვნება იქნება ეს, თუ ევროპელებისთვის კიდევ უფრო გასაოცარი, ხელოვნებამდე აყვანილი ბინების გატყევის ტექნიკა). ამიტომ, ცოტათი „გულციც კი დამწყდა“, მაგრამ უცებ გამინათდა გონება და დავინახე, რომ დაუმსახურებლად გვართმევენ პირველ ადგილს! თუმცა კი, ვერ გავიგე, რაში დასჭირდა ევროპას ჩვენი „დაჩაგვრა“, ჩვენ ხომ მარტო ერთი პირველი ადგილი კი არა, გამარჯვება კიდევ ორ „ნომინაციაშიც“ გვეუთვნოდა!

აბა, განა ვინმეს გაუგია, რომ შობადობას ან სიკვდილიანობას, ცხეებში პატიმართა რაოდენობას ან, თუნდაც, ავტოავარიათა შემთხვევების რაოდენობას აბსოლუტურ რიცხვებში გამოხატადნენ მხოლოდ? ცხადია, არა! სარწმუნო სტატისტიკური დასკვნის გასაკეთებლად, რომელსაც სახელმწიფო დაეყრდნობა და სამოქმედო პოლიტიკასაც დასაბავს, მოფიქრებულია გადაანგარიშება მოსახლეობაზე, უხშირესად, ყოველ 100 000 მცხოვრებზე, ავტომანქანის მიერ გარბენილ ყოველ 100 000 კმ-ზე და ა.შ.

რა მდგომარეობაა ამ მხრივ თავშესაფრის მაძიებელთან დაკავშირებით? აი, ეს არის მართლაც საინტერესო და გასაოცარზე გასაოცარი:

რა ძალა შეაჩერებს დაბოვრებულ ლოდს?

1. ყოველი 100 000 სირიელიდან (სირიის მოსახლეობის საერთო რაოდენობა: 17 800 000) თავშესაფარი 33,3 ადამიანმა ითხოვა;
2. 100 000 ერაყელიდან (მოსახლეობა: 37 056 000) — 10,3 ადამიანმა;
3. 100 000 ავღანელიდან (34 656 000) — 9,0 ადამიანმა;
4. 100 000 ნიგერიელიდან (186 053 000) — 1,5 ადამიანმა;
5. 100 000 პაკის-

თავშესაფრის მინიჭების ევროპული სააგენტოდან მიღებული ცნობის შესახებ

სადაც, თითქმის ყველა ქალაქი გულისმომკველ ნანგრევებად, ბეტონის ჩონჩხებადაა(!) ქცეული და საცხოვრებელს ვინ დაეძებს, ელემენტარული თავშესაფარიც აღარ არსებობს; სადაც ჰუმანიტარული კატასტროფაა; ამ სახელმწიფოებიდან ბევრად ნაკლები, ჩვენთან შედარებით ჯერადობით(!) ნაკლები ადამიანი როგორ ითხოვს თავშესაფარს ევროპაში?! ეს ხომ პარადოქსია, თანაც, — აუხ-

მე ხანდახან ისეთი აზრიც კი მეებადება, რომ აღარ ეშველება ქვეყანას. ეს ჰგავს დაგორებულ ლოდს, ქვას, აი, მთიდან რომ დაგორდება და ვეღარ გააჩერებ. აი, ამას ჰგავს დღევანდელი მდგომარეობა.

ილია II

ტანელიდან (207 775 000) — 11 ადამიანმა; ხოლო 100 000 საქართველოს მოქალაქიდან (მოსახლეობა: 3 714 000) — 50,0 ადამიანმა(!), ანუ 1,5-ჯერ მეტმა, ვიდრე სირიიდან; 5-ჯერ მეტმა, ვიდრე ერაყიდან, 5,5-ჯერ მეტმა, ვიდრე ავღანეთიდან, 35-ჯერ მეტმა, ვიდრე ნიგერიიდან და 45-ჯერ მეტმა, ვიდრე პაკისტანიდან! კი მაგრამ, ეს როგორ?! იმ სახელმწიფოებიდან, სადაც 15(!) წელიწადზე მეტია განუწყვეტელი ომებია (სირიაში — 7 წელია); სადაც მილიონობით ადამიანი დაიღუპა და კვლავაც იღუპება; სადაც ლამის ყოველდღე ტერორისტული აქტები ხდება და ჰაერიდანაც იბომბება მშვიდობიანი მოსახლეობა;

სნელი პარადოქსი, რადგანაც ისეთი ქვეყნიდან, როგორიც საქართველოა, რომელიც თითოთი საჩვენებელია მთელ რეგიონში (საერთაშორისო ორგანიზაციების მიერ მინიჭებული რეიტინგების მიხედვით); სადაც დემოკრატიული წყობაა და არა — დიქტატურა; სადაც სიტყვის თავისუფლება დაცულია; კორუფცია, დაბალ დონეზე მაინც, აღმოვჩენილი; სადაც კერძო საკუთრებას აღარ ართმევენ; სადაც უდანაშაულო ადამიანს ნარკოტიკებს და იარაღს, შეიძლება ითქვას, აღარ უდებენ; სადაც, ამასთან ერთად(!), ისეთი

„ჰუმანისტი“ პრეზიდენტი გვყავს, რომ მკვლელებს და ნარკოტიკებით მოვაჭრეებსაც კი იწყალებს; სადაც ისეთი „ჰუმანური“ მართლმსაჯულება გვაქვს, რომ მილიონების მიმთვისებლებს და გამფლანგვლებს არათუ არ იჭერენ, არამედ მათი ქონების კონფისკაციასაც არ ახდენენ და...

რაც ყველაზე მთავარია, სახელმწიფოში, სადაც არც ომია და, საბედნიეროდ, არც ტერორისტული აქტები; მაინც უფრო მეტი, ბევრად მეტი ადამიანი გარბის საზღვარგარეთ თავშესაფრის საძიებლად, ვიდრე იმ ქვეყნებიდან, რომელთა მოსახლეობას ათეულობით წელია, ცრემლი არ შემორობია თვალებზე! ყველაფერთან ერთად, ჩვენ ვართ ერთადერთი ქრისტიანული სახელმწიფო ამ ექვსეულში, და ერთადერთი სახელმწიფო, სადაც ომი, საბრძოლო მოქმედებები არ მიმდინარეობს, სადაც...

(სიტყვამ მოიტანა და, პირველობას გვართმევენ ავღანეთშიც, როცა სამხედრო კონტინგენტის რაოდენობის მიხედვით ხან მეექვსე ადგილზე გვაყენებენ — ამერიკა, ბრიტანეთი, გერმანია, საფრანგეთი, იტალიის შემდეგ და, ხანაც — მეოთხეზე. არადა, მუდამ პირველ ადგილზე ვიყავით — 15 წლის წინათაც, როცა ამერიკის 90 000 სამხედრო მოსამსახურე იბრძოდა და 1561 ქართველი, და — ამაჟამად, როცა 11 000 ამერიკელია დარჩენილი და 870 ქართველი. თუ ამ რაოდენობებს ყოველ 100 000 მცხოვრებზე გადავიანგარიშებთ, გამოვა, რომ აშშ-ის ყოველი 100 000 მოქალაქიდან ავღანეთის ე.წ. „მისიაში“, დასაწყისში 27,3 სამხედრო მონაწილეობდა, ახლა კი, მხოლოდ — 3,3; საქართველოდან კი, რომლის მოსახლეობა 89-ჯერ(!) ნაკლებია ამერიკისაზე — 42,0 და 23,4 შესაბამისად(!), რაც იმას ნიშნავს, რომ **ამჟამად, პროცენტულად, 7-ჯერ მეტი მართლმწიფი იარაღის ავღანეთში, ვიდრე ამერიკაში!**)

ბუნებრივია, ისმის კითხვა: რისი გულისთვის ვიკლავთ თავს ავღანეთში და რატომ გარბის ხალხი ასეთი „წარმატებული“ სახელმწიფოდან? უმიზეზოდ ხომ არაფერი არ ხდება?! მიზეზი, გაჭირვება და მცდარი პოლიტიკური კურსია, თუ უსამართლობის განცდა და ნიჰილიზმი, უიმედობა? ძნელია გადაჭრით რამის თქმა, ალბათ, ყველაფერი ერთად და კიდევ რაღაც, ის რაღაც, რამაც ჩვენზე უკეთ ჩახედულ და ბევრის მნახველ ადამიანს, ჩვენი მდგომარეობით (გნებათ, მსოფლიოს მდგომარეობით, რაც კიდევ უფრო საგანგაშოა!) უკიდურესად შეძრწუნებულ ჩვენს უწმინდესსა და უნეტარესს, რომელიც სულ იმედს გვისახავდა გულებში, ბოლოს და ბოლოს ათქმევინა ის სიტყვები, რომლის მსგავსი არასოდეს გაგვიგია მისგან 2018 წლის მარტამდე: „**მე ხანდახან ისეთი აზრიც კი მებადება, რომ აღარ ეშველება ქვეყანას. ეს ჰგავს დაბოვრებულ ლოდს, ქვას, აი, მთიდან რომ დაგორდება და ვეღარ გააჩერებ. აი, ამას ჰგავს დღევანდელი მდგომარეობა.**“

რა გადაგვარჩენს, რა ძალა შეაჩერებს დაგორებულ ლოდს? შეაჩერებს კი?! საკითხავი და სამსჯელოც, სწორედ ეს არის!

იაკოვ ლეჟავა

ამერიკის კონგრესი საქართველოს 105 მილიონ დოლარზე მეტს გაიოჟივს!

„საპარტიველოს დახმარების სახით გამოეყოს სულ მცირე 105 325 000 დოლარი, ხოლო უკრაინას — სულ მცირე 420 700 000 დოლარი“ — ამის შესახებ ნათქვამია 2018 ფინანსური წლისთვის აშშ-ის ბიუჯეტის პროექტში. ბიუჯეტის პროექტზე კენჭისყრის ჩატარების ბოლო ვადა პარასკევია, რის შემდეგაც ბიუჯეტის ხელი აშშ-ის პრეზიდენტმა უნდა მოაწეროს.

საქართველოს 50-მდე მოქალაქის დაპირტაცია გერმანიიდან

უპიზო რეჟიმის პირობების დარღვევისთვის გერმანიიდან საქართველოს 50-მდე მოქალაქის დეპორტაცია განხორციელდა. დეპორტირებულები თბილისში სპეციალური რეისით ჩამოფრინდნენ. დეპორტირებულებს შორის ბავშვებიც არიან. საქართველოს მოქალაქეების დეპორტაციის გადანაცვებილება სასამართლომ მიიღო. „გერმანიის ტერიტორიიდან განხორციელდა არალეგალურად ჩაბარებული საქართველოს მოქალაქეების დეპორტირება. მიზეზი არის ის, რომ საქართველოს მოქალაქეებს არა აქვთ თავშესაფრის მოთხოვნის მიზეზი“, — განუცხადა ჟურნალისტებს კომპანია „ფრონტექსის“ წარმომადგენელმა ირმა ცირამუამ, რომელიც პროცესის მონიტორინგს ახორციელებს.

ძარტმეღების ეროვნული იდენტობა მათ სამოქალაქო იდენტობაზე უფრო მყარად ჩამოყალიბებული ფენომენია. ეს გასაგებიცაა — ქართველებს ისტორიულად ძალიან დიდხანს ერთიანი ქართული სახელმწიფოებრიობის გარეშე უწევდათ არსებობა!

დღესაც, როგორც დაპყრობილ საქართველოში, ისე რუსეთის, თურქეთის, აზერბაიჯანის, სომხეთის საქართველოებში არსებული ქართველობა (ვინც ფიზიკურ განადგურებას გადაურჩა), აგრეთვე სხვა ქვეყნებში მცხოვრები ქართველები, თავიანთ იდენტობას ეროვნულის საფუძველზე ახდენენ. ქართველების ეროვნული ხასიათი კავკასიელობის ფენომენშია გამოქანდაკებული და თავმოყრილია შოთა რუსთაველის „ვეფხისტყაოსანში“.

მრავალ კეთილ თვისებათა შორის, ქართველისთვის უმნიშვნელოვანესია სახელის მოხვეჭა, სასახელო საქმის ქმნა, კაცთმოყვარეობა და ქცევის მოტივაციაში მატერიალურთან შედარებით სულიერისთვის უპირატესობის მინიჭება (ეს იმდენად ღრმადაა მოცემული ქართველის ბუნებაში, რომ დღეს ბევრი ის ქართველიც კი, ვინც მამონას ემონება, ცდილობს, თავი ისე წარმოაჩინოს, თითქოს მისთვის მთავარი სულიერია), **მისაბაძი მაგალითის შექმნა**.

ერის იდენტობა ეფუძნება პიროვნებათა სასახელო ქცევებს, რომელთაც იხსენებენ, რომლითაც ამაყობენ, რომელშიც ხედავენ ადამიანები თავიანთ გენეტიკურ თუ სულიერ კავშირს.

ჩვენი ერის ისტორია საქართველოსთვის თავდადების ისტორიაა. ყველა ეპოქა აღსავსეა ასეთი ადამიანებით.

მაგალითებად ქართველი იხსენებს **ცოტნე დადიანს**, კოხტასთან შეთქმულების (1245 წელი) გამჟღავნებისას მომხდარ ამბავს, მონღოლ ნოინისგან მეგობრების დასახსნელად მის თავგანწირვას. ოსმანებთან ბრძოლის დროს (1609 წელი) საარაკოა თევდორე კვერთელის (თევდორე მღვდლის) გმირული საქციელი. ღირსების დაცვის გაკვეთილია ქართველებისთვის ის ფაქტი, როდესაც რუსი გენერალი **ივანე ლაზარევი** „უპატიურობისათვის“ ხანჯლით განგმირა მეფე გიორგი მეთორმეტის ქვრივმა, დედოფალმა **მარიამ ციციშვილმა** (1803 წლის 12 აპრილს). სულიერების, სამშობლოს სიყვარულის მწვერვალია ქრისტიანობისთვის ირანის შაჰის აბას I-ის მიერ წამებული ქეთევან დედოფალი (შირაზი, 1624 წლის 12 სექტემბერი) და სხვა მრავალი ცნობილი თუ უცნობი გმირი და წმინდანი. ყველა ოჯახს, ყველა გვარს, ყველა სოფელს, ყველა ქალაქს ჰყავს ის ადამიანები, რომლებიც უზრუნველყოფენ მათ ქართულ იდენტობას.

დიდება მათ სახელებს!

ქართველების მამულიშვილობის მაგალითები არ ეტყვა საქართველოს არც დღევანდელ და არც ისტორიულ საზღვრებში.

პროფესორი **იოსებ ჟორდანი**ა დაიღუპა რიო-დე-ჟანეიროში თვითმფრინავის კატასტროფის დროს (1962 წლის 20 აგვისტო), როდესაც თავისი მასშველი რგოლი უბილეთო მგზავრ გოგონას დაუთმო და გადაარჩინა...

ასე იყო გუშინ, ასეა დღეს და ასე უნდა იყოს ხვალ.

დღეს ეს მომენტი, რა თქმა უნდა, გართულებულია. რით განსხვავდება ცხრა ძმა ხერხეულიძის დედა ბევრი თანამედროვე ქართველი დედისგან?

ხერხეულიძეებს დედა სამშობლოსთვის — საქართველოსთვის ზრდიდა, თანამედროვე ქართველი დედა ძირითადად (გამონაკლისებია აფხაზეთში, სამაჩაბლოში, სამშობლოსათვის სხვა ადგილებში მებრძოლთა, უპირველეს ყოვლისა კი — დაღუპულთა დედები) შვილებს ზრდის თავისთვის! აქედან გამომდინარე, აღარ მუშაობს რაფიელ ერისთავის მიერ ქართველებში დანახული ფორმულა: **„არ გავცვლი მე ჩემს სამშობლოს სხვა ქვეყნის საშობზედ“**!

საქართველოდან რამდენია უცხოეთში წასული და მაინც, დარჩენილებიდანაც ყოველი მეოთხე უცხოეთში წასვლას გგმავს...

ახალგაზრდებს ეზინათ: დრო არ გაეცეთ ისე, რომ ვერ გამოსცადონ თავიანთი შესაძლებლობა...

საშუალო ასაკისანი შეშინებულიები არიან, რომ მოხუცებულობამ არ მოუსწროთ და ისეთ დღეში არ ჩაეარდნენ, რა დღეშიც მათი მშობლები და მშობლების თაობაა.

მოხუცები კი სრულ დემორალიზაციას განიცდიან მათი ცხოვრების გაბიაზრების

გამო — მიუხედავად იმისა, რომ ყველაფერი ის, რითიც ბოლო 25 წლის მანძილზე გამდიდრდნენ საქართველოში, ყველაფერი, რაც პრივატიზებას დაექვემდებარა, მათი შექმნილია.

ერთი სიტყვით, ყველაფერს ემატება ფასი, გარდა ადამიანისა!

ნათქვამიდან გამომდინარეობს გაბმოსავალიც: ქართველის ფასი საძარტველოში უნდა გაიზარდოს, ქართველი საძარტველოში ყველაზე ძვირად უნდა ფასობდეს, ვიდრე დანარჩენ მსოფლიოში!

ჩვენ გვერდით ჯერ კიდევ ბევრია ასეთი „ჭკუის საკითხავი“ და მაგალითების შემქმნელი პიროვნება.

ერთი ასეთი კაცია ლევან თეფიაშვილი. მას 2018 წლის 15 მარტს 70 წელი შეუსრულდა. ის 1948 წლის 15 მარტს, საგარეჯოში სოფელ თაქლაში დაიბადა.

მასზე ბევრია სათქმელი, მაგრამ დავინწყებ იმით, რომელიც ქართველთა იდენ-

ლევან თეფიაშვილი გამჟღავნავს უდი ქართველი ერის იდენტობა

ტობისთვისაა მნიშვნელოვანი.

ამას განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს დღეს, როდესაც უფროს თაობაში შენახული ეროვნული იდენტობა იკარგება ახალგაზრდებში, ხოლო სამოქალაქო იდენტობა ერთნაირად ჩამოუყალიბებელია ქართველთა ყველა თაობაში.

მხედველობაში მაქვს ერთი ცნობილი შემთხვევა. მას, ჩვეულებრივ, **ლევან თეფიაშვილის** ცხოვრების აღწერისა და მისი უამრავი წარმატებების შემდეგ ასახელებენ. მე კი ვთვლი, რომ **ლევან თეფიაშვილის** ეს საქციელი მისი ცხოვრების მთავარი კრედაა — მის მიერ რუსთაველის ანდერძის შესრულებაა.

გულისხმობ **ლევან თეფიაშვილსა** და ირანის 35-ე და ბოლო შაჰს — მოჰამედ რეზა ფეჰლევს (Mohammad Reza Pahlavi — ირანის შაჰი იყო 1941 წლიდან 1979 წლამდე, გარდაიცვალა 1980 წელს) შორის მომხდარ ამბავს. საქმე ეხება იმ შემთხვევას, როცა თეფიაშვილმა თეირანში, შაჰის დარსებულ ტურნირზე ბევრი ირანელი ფალავანი, მათ შორის, შაჰის თანდასწრებით სტადიონზე, მისი ფავორიტი ფალავანიც დაჯაბნა. თანაც მასთან პირველი გამარჯვება არ ჩაუთვალეს და გადაათამაშებინეს — თეფიაშვილმა ესეც მოიგო.

ამ გამარჯვებაში იყო მისტიკა.

აქ ხომ ცხოვრებაში განხორციელდა ის სცენა, რაც მოცემული იყო რეჟისორ **ლეო ესაკიას** ფილმში: „ბაში-აჩუკი“, რომელიც 1956 წელს გამოვიდა ეკრანზე და სპარსეთის წინააღმდეგ 1659 წლის კახეთის აჯანყების შესახებ **აკაკი წერეთლის** მიერ 1895-1896 წლებში დაწერილი ისტორიული რომანის კინოეკრანიზაციაა.

კახელი თეფიაშვილის ამ გამარჯვებაში უდავოდ მიუძღვით წვლილი ზაალ ერისთავს, შალვა და ელიზბარ ქსნის ერისთავებს, ბიძინა ჩოლოყაშვილს, ფშაველებს, სეფსურებს და მრავალ ქართველს — საქართველოსთვის თავგანწირულებს!

ირანის შაჰი ჭიდაობას განსაკუთრებულ მნიშვნელობას ანიჭებდა, რაც იმითაც იყო, ალბათ, გამოწვეული, რომ მამამისი — რეზა ფეჰლევ, ირანის 34-ე შაჰი, მაზანდარიდან იყო წარმოშობით, სადაც თავის მხრივ მათი ოჯახი მოხვდა, წყაროების მიხედვით, „კავკასიაში რუსების შემოსვლის შემდეგ“ (კონკრეტულად საიდან — ეს ვერ დავადგინე. იქნებ საქართველოდან?).

შაჰმა **თურამი ლევან თეფიაშვილი** თაჰვისთან იხმო, სამახსოვროდ ბეჭედი გადასცა და თან აღსასრულაღლად ერთი სურვილის და-

სახელაბა სთხოვა.

ლევან თეფიაშვილმა შაჰს იმხანად ციხეში მყოფი ირანელი მოჭიდავის გათავისუფლება სთხოვა!

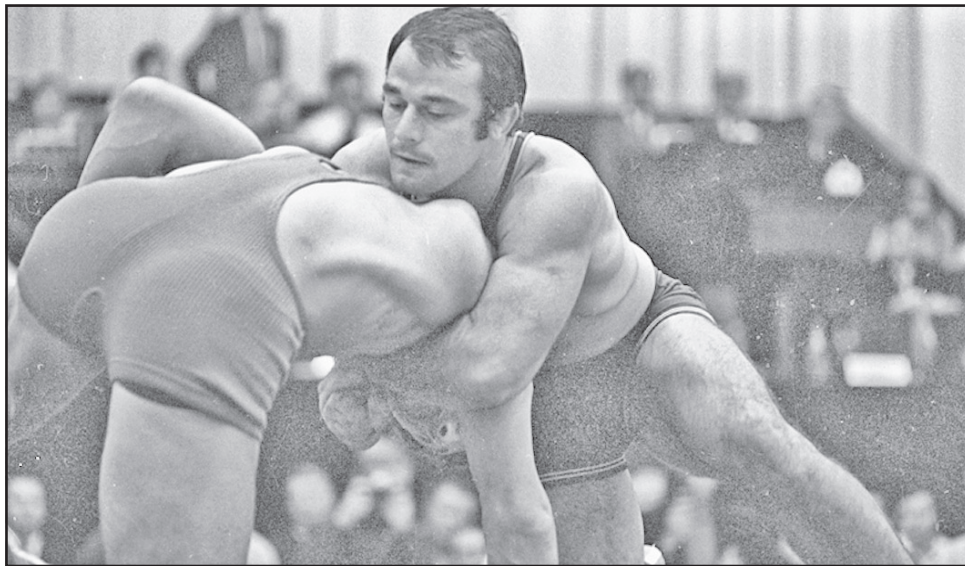
შაჰმა პირობა შეასრულა!

ასე შეიძინა ქართველი კაცის ზნეობრიობის, ვაჟაჰაშოვის, სულიერების თეფიაშვილისაშუალი გამაღიით.

ლევან თეფიაშვილს ამით არ დაუმთავრებია თეირანის „დაპყრობა“.

1973 წელს თეირანში გაიმართა მსოფლიო ჩემპიონატი ჭიდაობაში თავისუფალ, ბერძნულ-რომაულ და სამბოს სახეობებში.

ლევან თეფიაშვილმა აქ თავისუფალ ჭიდაობაში ოქროს მედალი მოიპოვა. შემდეგ მოხდა ისე, რომ მის წონით კატეგორიაში სპორტსმენის გამოუყვანლობისთვის სანქციების თავიდან ასაცილებლად ლევანს სთხოვეს სამბოშიც გამოსულიყო. იგი ჩემპიონის წინა ტიტულის მოპოვებიდან სამ

დღეში გახდა მსოფლიოს ჩემპიონი სამბოშიც — ერთ კვირაში მსოფლიო ჩემპიონი ორ სხვადასხვა სახეობაში. დამეთანხმებით, ეს სასწაულებრივი, ჯერ გადაუღასავი წარმატებაა და საეჭვოა ოდესმე შესაძლებელი გახდეს!

ალბათ, აქ დიდი მნიშვნელობა იქონია იმანაც, რომ სამბო საბჭოთა კავშირში შექმნილი ჭიდაობა (სახელწოდება რუსული ტრანსკრიფციითაა და ნიშნავს — თვითდაცვა იარაღის გარეშე — **самоозащита (самооборона) без оружия**), რომლის ერთ-ერთი უმთავრესი წყარო ქართული ჭიდაობაა. თეფიაშვილის ეს გამარჯვება ქართული ფალავნობის ინსტიტუტის მნიშვნელობის გამოხატულებაა.

ლევან თეფიაშვილის უმთავრესი შედეგები: თავისუფალ ჭიდაობაში ორგზის ოლიმპიური (1972, 1976 წწ.), ოთხგზის მსოფლიო ჩემპიონი (1971, 1973, 1974, 1975 წწ.), სამგზის ევროპის (1974, 1976, 1978 წწ.), საბჭოთა კავშირის მრავალგზის ჩემპიონი და 1973 მსოფლიო ჩემპიონი სამბოში.

ლევან თეფიაშვილის სპორტული ცხოვრება ჯერ კიდევ არ არის შესწავლილი. არასრულფასოვანია მასზე ინფორმაცია სოციალურ ქსელშიც — დღემდე არ არის აღწუსებული მის მიერ მიღწეული შედეგები, მისი წვლილი ჭიდაობის განვითარებაში.

სამწუხაროდ, ცალკეულ ეპიზოდებადაა მიმოფანტული მისი ფენომენალური შედეგები.

ლევან თეფიაშვილმა 1974 წელს მსოფლიო ჩემპიონატზე 3 წამში მოუგო შვეი-

ცარიელ რაფაელ მარტინეტის (Raphael Martinetti), რომელიც 2002-2013 წლებში იყო საერთაშორისო ფედერაციის (FILA) პრეზიდენტი.

ლევან თეფიაშვილს ფენომენალური შედეგი აქვს წონითი კატეგორიების ცვლილებებისადმი ადაპტაციის თვალსაზრისითაც. ჯერ არაფის მიუღწევია ამდენ სხვადასხვა (82, 90, 100 კილოგრამ) წონით კატეგორიებში მისნაირი წარმატებებისთვის. მარტო ოლიმპიური და მსოფლიო ჩემპიონობის მიხედვით, ეს შედეგი ასე გამოიყურება: 82 კგ. წონით კატეგორიაში ის გახდა ოლიმპიური (1972წ.) და მსოფლიო (1971წ.) ჩემპიონი, 90 კგ. წონით კატეგორიაში ის გახდა ოლიმპიური (1976წ.) და სამგზის მსოფლიო (1973, 1974, 1975 წწ.) ჩემპიონი თავისუფალ ჭიდაობაში და მსოფლიო ჩემპიონი სამბოში (1973 წ.), 100 კგ. წონით კატეგორიაში კი მსოფლიოს ვერცხლის მედალოსანი (1978წ.).

სხვადასხვა ინფორმაციით, ლევან თეფიაშვილს ოფიციალურად 400-მდე ორთაბრძოლიდან მხოლოდ ორი აქვს წაგებული.

ლევან თეფიაშვილს როდესაც ჰკითხა ჟურნალისტმა, თუ წაგიათაო, მან უპასუხა: წაუგებელს ჭიდაობაში მხოლოდ ერთ კაცს — მამაჩემს ვიცნობო. ეს როგორო, გაუკვირდა ჟურნალისტს. ლევანმა უპასუხა: იმიტომ არ წაუგია, რომ არც არასოდეს უჭიდავიაო!

არ უჭიდავიაო და არ „უბრძოლიაო“!

ლევანის მამა — **ქიტესა თეფიაშვილი** მეორე მსოფლიო ომში მონაწილეობდა, ქერჩში დაიჭრა და ჰოსპიტალში გაიწვია მისი მომავალი მეუღლე — ლევანის დედა **შურა გრიკალოვა**.

ლევანის ოჯახს საქართველოსთვის არც ერთი ბრძოლა არ გამოუტოვებია.

ამიტომაც **ლევან თეფიაშვილის** ცხოვრებაში სიხარულმა და სიმწარემ ერთმანეთი ბევრჯერ შეცვალა.

ლევან თეფიაშვილის ცხოვრებაში წყალგამყოფი იყო დიდი სპორტიდან წასვლა.

1981 წელს ლევან თეფიაშვილი, საქართველოს ჭიდაობის ისტორიაში ყველაზე ტიტულოვანი სპორტსმენი, 33 (!) წლის ასაკში, გადატენილი თბილისის სპორტის სასახლის დარბაზიდან პატივით გააცილეს გულშემატკივრებმა და მიეღმა საბჭოთა კავშირმა, მათ შორის — პოლიტიკურმა ელიტამ. ამ უკანასკნელის დამოკიდებულება ასახულია იმ ფაქტში, რომ ის დაჯილდოებულია საბჭოთა კავშირის უმაღლესი

ბრმა და მრუა!

ჯილდოთი — ლენინის ორდენით.

სპორტიდან წასვლით ლევან თედიაშვილის ცხოვრება „თავიდან დაიწყო“. ეს ასე იყო საბჭოთა კავშირის დროს ყველა სპორტსმენისთვის. თუ კაპიტალისტურ გარემოში სპორტსმენი ჩართულია სპორტის კომერციულ ნაწილში და როგორი დონისა ცაა სპორტსმენი, ისეთივე ფინანსურ მდგომარეობას იქმნის კარიერის მანძილზე, რასაც იყენებს სპორტიდან წასვლის შემდეგ ცხოვრების ბაზად, საბჭოთა კავშირში სპორტსმენი, რა სიდიდისაც არ უნდა ყოფილიყო, დამოკიდებული იყო პარტიისა და მთავრობის მზრუნველობაზე. რა თქმა უნდა, აქ ბევრი იყო სუბიექტური დამოკიდებულება, მაგრამ არსებობდა რაღაც მინიმუმი, რომელსაც სპორტსმენები იღებდნენ: უშვებდნენ ბენზინგასამართი სადგურების უფროსებად, საწყობში სამუშაოდ ...ბოლოს და ბოლოს, ახალ ტაქსზე სვამდნენ მძღოლად! ლევან თედიაშვილიც დანიშნეს კაკბეთის კოლმეურნეობის თავმჯდომარედ. მატერიალურად უზრუნველყოფილი იყო და მორალური მხარდაჭერა, მოფერება და პატივი არ აკლდა.

საბჭოთა კავშირის დაშლითა და საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენით ყველაფერი, მათ შორის, სპორტსმენების „შენახვის“ ფორმალური და არაფორმალური სისტემაც მოიშალა.

ამის შემდეგ ლევან თედიაშვილისთვის იწყება, ისე როგორც მისი თაობის ადამიანებისთვის, ახალი — საბჭოთა კავშირისგან განსხვავებული, საბჭოთა კავშირის დემონტაჟსა და კაპიტალიზმის რესტავრაციაზე ორიენტირებულ გარემოში ცხოვრება.

დამოუკიდებელ საქართველოში სპორტის, სპორტსმენებისა და სპორტიდან წასული პირებისადმი საბჭოთა კავშირის დამოკიდებულება პრინციპში შენარჩუნდა.

ქვეყანა ვერ გათავისუფლდა საბჭოთა სისტემისგან, ვერ გადაიგდო ერთპარტიული სისტემის უღელი და შესაბამისად, სპორტი და სპორტსმენები ვერ გათავისუფლდნენ მმართველი პარტიისადმი სამსახურისგან და მმართველი პარტიის ნებაზე დამოკიდებული მატერიალური კეთილდღეობისგან.

ახალ სინამდვილეშიც, ისე, როგორც საბჭოთა კავშირის დროს, სანამ ლევან თედიაშვილი კარგად იყო მმართველ პარტიასთან — პრობლემები არ შექმნიდა: თანამდებობაც ჰქონდა, საქართველოს პარლამენტის წევრიც იყო „მოქალაქეთა კავშირიდან“ 1995-1999 და 1999-2004 წლების მოწვევის პარლამენტში. ცოტა კაპიტალისტიც გახდა, მაგრამ ეს ყველაფერი მიღწეული იყო იმის ხარჯზე, რომ ის მმართველ პარტიას კომფორტს არ ურღვევდა, პირიქით, თავისი საერთო უდიდესი და ადამიანური ავტორიტეტით მიზიდვდა ფასადს უქმნიდა.

საკმარისი იყო მას ოდნავ დამოუკიდებელი პოზიცია დაეჭირა მმართველი პარტიისადმი, რომ უცებ ყველაფერი დაკარგა, ყველაფერი წაართვეს. ვინ ქნა ეს? მათ, ვინც მის გვერდით იჯდა პარლამენტში, პარტია „მოქალაქეთა კავშირში“.

წაართვეს არა მარტო ბიზნესი, არამედ მისი წარსულის რეალიზების შესაძლებლობაც...

2011 წლის 30 ივნისს მის ირგვლივ შექმნილმა სიტუაციამ აიძულა ლევან თედიაშვილი სამშობო ფედერაციის პრეზიდენტობიდან გადამდგარიყო.

ჯერ გაიხსნა ლევან თედიაშვილის სახელობის სკოლა და ის ეკუთვნოდა ჭიდაობის ეროვნულ ფედერაციას, ხოლო მას შემდეგ, რაც ლევან თედიაშვილს „შეშარასცყოფა“ მიეცა, როცა ის დარბაზი წაართვეს, თუმცა ეს ჩვენი ფედერაციის შეურაცხყოფაც იყო. მე ვეცდები ამის გამოსწორებას...

აი, რას ამბობს საქართველოს ჭიდაობის ეროვნული ფედერაციის პრეზიდენტი გეგა გეგეშიძე: ლევან თედიაშვილს „შეურაცხყოფა“ მიეცა, როცა ის დარბაზი წაართვეს, თუმცა ეს ჩვენი ფედერაციის შეურაცხყოფაც იყო. მე ვეცდები ამის გამოსწორებას...

ჯერ გამოსწორებას პირი არ უჩანს! „ქართული ოცნების“ ხელისუფლებაში მოსვლის შემდეგ არ მოხდა ლევან თედიაშვილის ნაციონალური ხელისუფლების „სასჯელისგან“ გათავისუფლება“.

ნათელია, რომ ლევან თედიაშვილმა „ვერ გააძაბო“ „ქართული ოცნების“ იმედები. ასეთ დროს კი ერთპარტიული სისტემების ქცევები იდენტურია, მათი გენეტიკური კოდი ერთი და იგივეა.

როგორ წარმოიშობოდა მმართველი პარტიები საქართველოში? კომპარტიამ

შვა „მოქალაქეთა კავშირი“, „მოქალაქეთა კავშირმა“ შვა „ნაციონალური მოძრაობა“ „ნაციონალურმა მოძრაობამ“ შვა „ქართული ოცნება“!

ლევან თედიაშვილი ბოლო წლებში საზოგადოებას თავს პრინციპული პოზიციებით ახსენებს:

— სამართლის ძიება — 2013 წლის ოქტომბერი;

— ლუკა კურტიანიძის გადაყენების მხარდაჭერა — 2014 წლის ოქტომბერი;

— შიმშილობა საგარეჯოს საპარლამენტო შუალედური არჩევნების გამო — 2015 წლის ნოემბერი;

— ჭიდაობის ფედერაციის არჩევნებში აქტიურობა (მანუჩარ კვირკველიას მხარდაჭერა) — 2016 წლის დეკემბერი.

— ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების არჩევნები — 2017 წლის 21 ოქტომბერი — საგარეჯოში მაჟორიტარულ არჩევნებში მონაწილეობა (მაჟორიტარული ოლქი 11.07.01) „პატრიოტთა ალიანსის“ სახელით — მეოთხე შედეგი:

მეოთხედი ბოლო ფაქტს უნდა მიაცნოს ყურადღება. ლევან თედიაშვილი არ აირჩიეს სოფლიდან საგარეჯოს საკრებულოს მაჟორიტარ დეპუტატად! რატომ? იმიტომ, რომ ის არ იყო წარმოდგენილი „ქართული ოცნების“ ნომრით — 41!

აქ რა ისტორიული პარალელი გაზოგოდა გონებაში? დაიხ, სწორია — სხვითრში რომ აკაკი წერეთელი არ აირჩიეს!

ასეთ კონკრეტულ ფაქტებში გამოხატვას პოპულარს არჩევნების დროინდელი საზოგადოების მდგომარეობის სრული ფიზიოლოგია და ანატომია არა სხვითრისა და საგარეჯოში, არამედ სრულიად საქართველოში!

საგარეჯოს საკრებულოს წევრობაზე კენჭისყრა ლევან თედიაშვილის მხრიდან იმაზე უფრო რთული და მეტი გადანაცვტილებია, ვიდრე შაჰის მხრიდან პირობის შესრულება.

ლევან თედიაშვილმა სოფლის მაჟორიტარად მზადყოფნით აჩვენა, რომ ის მზადაა, ემსახუროს საქართველოს ნებისმიერი ფორმატით, ის მზადაა, შეენიროს და შესწიროს საქართველოს ყველაფერი, რაც მისმა ოჯახმა, მისმა შვილმა სიცოცხლის შეწირვით დაამტკიცეს.

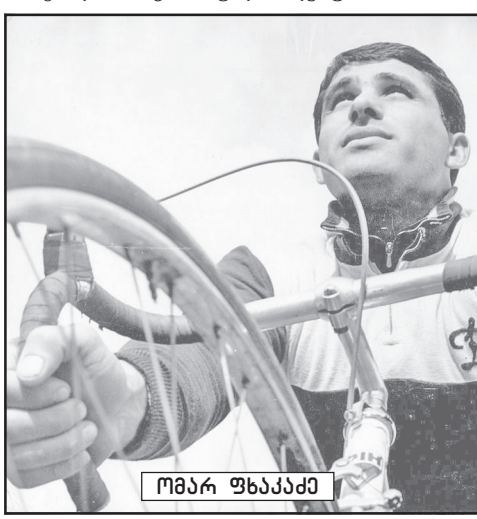
წარმოგედგენათ საგარეჯოელებს, თუ რა ფასი ექნებოდა თქვენს საკრებულოს, რომ იქ მჯდარიყო ლევან თედიაშვილი? მან შემოგთავაზა მისი შვიდი ათწლეულის ნაგროვები სახელი, დიდება, გამოცდილება გამოსაყენებლად, შემოგთავაზა პირადად, პოლიტიკური კონიუნქტურის გარეშე და თქვენ ხელი ჰკარით?

თუ ეს იმიტომ გააკეთეს საგარეჯოელებმა, რომ ხელისუფლების კანდიდატებისთვის უნდა დაეჭირათ მხარი, მაშინ ეს სამარცხვინო ლაქად დარჩება, როგორც მაგალითი საზოგადოების უმწიფრობისა. იქნებ სოფელმა „დასაჯა“ ლევან თედიაშვილი იმისათვის, რომ ის მუდამ სახელმწიფო კაცად ევლინებოდა მას და ახლა აღარ დაუდგა გვერდით! ამ შემთხვევაშიც სოფელმა დაუშვა თავის თავს.

„ქართული ოცნება“ რას ემართლება ლევან თედიაშვილს? ლევან თედიაშვილს არ პატიობენ იმ დონის თავისუფლებასაც კი, რომ მან დასვა საკითხი ჭიდაობის პოლიტიკისგან, პოლიტიკური ზენოლისგან გათავისუფლების თაობაზე.

მართლაც დააკვირდით ინფორმაციებს სოციალურ ქსელებში სპორტული ფედერაციების შესახებ, რა ხდება არჩევნებზე, რა დონის ფინანსური სკანდალებია.

ჭიდაობა ქართული იდენტობის მნიშვნელოვანი ნაწილია და ის უნდა იყოს ქართული იდენტობის მნიშვნელოვანი ნაწილი.

ვნელოვანი მახასიათებელია. იგი ქართული ენის, ქართული სიმღერისა და ცეკვის რიგში მდგომი მოვლენაა. აქედან მოდის ყველა სხვა სახეობებში წარმატება.

მარტო ჭიდაობის ოლიმპიურ სახეობებში საქართველოს მოპოვებული აქვს სულ 505 მედალი, აქედან:

თავისუფალ ჭიდაობაში: ოლიმპიურ თამაშებში — 26, მსოფლიო ჩემპიონატებზე — 64, ევროპის ჩემპიონატებზე — 92, სულ — 182 მედალი.

ბერძნულ-რომაულ ჭიდაობაში: ოლიმპიურ თამაშებში — 16, მსოფლიო ჩემპიონატებზე — 43, ევროპის ჩემპიონატებზე — 48, სულ — 107 მედალი.

ძიუდოში: ოლიმპიურ თამაშებში — 19, მსოფლიო ჩემპიონატებზე — 45, ევროპის ჩემპიონატებზე — 152, სულ — 216 მედალი.

ამ მედელების უკან მდგარი ემპირიული მასალა და ადამიანები წარმოადგენენ იმ უზარმაზარ სიმდიდრეს, რომელიც უნდა გამოვიყენოთ საქართველოს, როგორც ჭიდაობის ერთ-ერთი მსოფლიო ცენტრის სახით პოზიციონირებისთვის.

თითოეული ჩემპიონი მისთვის მისაღები ფორმით უნდა იყოს ჩართული ჭიდაობის განვითარებაში — მწვრთნელების, მრეცელების, მზრუნველების სახით. ჩემპიონების გამოცდილების უშუალოდ მიღება და ჩემპიონებთან უშუალო კონტაქტი — ესაა ახალგაზრდებისთვის საუკეთესო სკოლა და მომავალი წარმატებების საფუძველი.

ამ კუთხით როგორია საქართველოში მათი გამოყენების დონე?

თუ ვიმსჯელებთ ლევან თედიაშვილის გამოყენების ხარისხით, მაშინ ძალიან დაბალია.

ლევან თედიაშვილის ფენომენი შეუსაზავალია და ეს მისი მონაწილეობით უფრო უკეთესად მოხდება, თუ მის გარეშე? მისი ფენომენი უნდა იყოს სხვადასხვა კუთხით მეცნიერული შესწავლის საგანი.

ლევან თედიაშვილის სკოლა უნდა არსებობდეს და მისგან მასტერკლასების მიღება უნდა შეეძლოს სპორტსმენებს, მწვრთნელებს, მსაჯებს... ნიშანდობლივია, რომ მის ცოდნასა და გამოცდილებას იყენებენ ირანში, იაპონიაში, ხოლო იგნორირებულია საქართველოში... ყველა ეს საქმიანობა უნდა იყოს კომერციალიზებული და ლევან თედიაშვილს, როგორც სპორტსმენს, უნდა ჰქონდეს შესაბამისი ანაზღაურება.

თუ ვინმეს სურს ქველმოქმედება — ეს მისი საქმეა და ღმერთმა ხელი მოუშაროს!

ლევან თედიაშვილის ყველა დრო უნდა გამოვიყენოთ სახელმწიფოებრივი მიდგომის საფუძველზე.

უნდა შესრულდეს საქართველოს კანონით „სპორტის შესახებ“ დადგენილი მიდგომები და ნორმები.

კანონის მიხედვით: „სპორტსმენი, რომლისთვისაც სპორტი შემოსავლის ძირითადი წყაროა, არის პროფესიონალი (მუხლი 21. პუნქტი 2) და „სპორტსმენი“ პროფესია (მუხლი 21. პუნქტი 3).

ლევან თედიაშვილი ქართველობის ჯილდოა, რომელსაც სრულად ვერ აღვიქვამთ იმ მარტივი მიზეზის გამო, რომ ის ჩვენი თანამედროვეა.

მისი მრავალმხრივობა ხელშეწყობაშიც გამოი-

ვლავნდა.

ჯიბუტებს განსაკუთრებული ვალი გვაქვს რეჟისორ გიორგი შენგელიასი, რომელმაც 1987 წელს გადაიღო ფილმი „ხარება და გოგია“.

ხარება ჯიბუტის მამა წარმოშობით იყო ჩოხატაურის რაიონის სოფელ შუა ამაღლეზიდან. ის იყო მღვდელი, შეირთო ნაფარეული ქალი და დამკვიდრდა კახეთში. ჯიბუტების ეს კერია დღესაცაა ამ სოფელში.

რეჟისორის გენიალური გადაწყვეტილებით იყო როლებზე სახელოვანი სპორტსმენების მოწვევა. ხალხმა ამ სპორტსმენების მართარსებული პოზიტიური დამოკიდებულება და სიყვარული გადაიტანა ფილმის გმირებზე. ომარ ფხაკაძისა და ლევან თედიაშვილის სიყვარული ავტომატურად გადავიდა მათ გმირებზე — ხარება ჯიბუტისა და გოგია კენკიშვილზე.

მნიშვნელოვანი იყო ის, რომ ლევან თედიაშვილის გოგიამ არ დაჩრდილა ომარ ფხაკაძის ხარება, რადგანაც ომარ ფხაკაძე ქართული ფენომენი და ლევანის სწორი და ღირსი იყო. ომარ ფხაკაძე იყო საბჭოთა კავშირის ისტორიაში პირველი მსოფლიო ჩემპიონი ველორბოლაში. სხვათაშორის, მასაც აქვს ქართველის იდენტობის განმსაზღვრელი მაგალითი შექმნილი.

მაშინ, როდესაც ომარ ფხაკაძეს საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა ვასილ მუჟანაძემ უთხრა, მთხოვე, რაც გინდაო, ფხაკაძემ ველოტრეკის აშენება სთხოვა თბილისში მაშინ, როდესაც თვითონ საერთო საცხოვრებელში ცხოვრობდა.

საქართველოს 1995-1999 წლების მოწვევის პარლამენტში ერთად მოგვინია ყოფნა — ის მოქალაქეთა კავშირს — მმართველ პარტიას, მე — სახალხოს — ოპოზიციურ პარტიას წარმოვადგენდით. ჯიბუტი-კენკიშვილის ურთიერთობა აქ პარტიული ნიშნით იყო გაყოფილი, მაგრამ მათი მეგობრობა არ მოგვიშლია, შევინარჩუნეთ ახალ ისტორიულ გარემოში და შესაბამისი რეპლიკებიც შეიქმნა: „გამოდი ჯიბუტი“, „გაჩერდი ჯიბუტი“, „ხარებამ ეს გასწავლა კენკიშვილი გოგია?!“...

ლევან თედიაშვილის კინოში მოღვაწეობა წარმატებულ, მაგრამ მაინც შემთხვევით მოვლენად აღიქმებოდა. თუმცა, აქაც თედიაშვილმა აჩვენა, რომ ის სხვანაირია, რჩეულია.

გამოჩნდა ცნობა იმის შესახებ, რომ რეჟისორ ლევან კოლუაშვილის ახალ, სრულმეტრაჟიან ფილმში „მეოთხე ბრატიონი“, რომელიც ამერიკის შეერთებულ შტატებში ემიგრანტი მამაშვილის თავგადასავალზეა, მთავარ როლს ლევან თედიაშვილი შეასრულებს.

ეს ყველასთვის სასიამოვნო ცნობაა... ლევან თედიაშვილი ერთია! ფენომენია! განუყოფელია!

ლევან თედიაშვილის 70 წლის იუბილე დიდი ზემოქმედება იქონიებს, მსოფლიოსთვის იმის მაჩვენებელია, თუ როგორ აფასებს საქართველო თავის სახელოვან შვილებს, ახალგაზრდებისთვის იმის მაგალითია, თუ როგორები უნდა იყვნენ, რომ ქვეყანამ დააფასოს!

რეალობაში რა ხდება?! კარგი, ხელისუფლება ამ მიმართულებით „ბრმა და ყრუა“, ის რაღაცას „ჩეკინობს“ თითქოს საქართველოს პოპულარიზებისთვის, მაგრამ ერი და ბერი სადაა?

ლევან თედიაშვილი, დიდხანს იყავი! შენ უკვდავი ხარ, შენი მტრები კი გაქრებიან უკვალოდ, უხსენებლად!

მისილ ჯიბუტი

პოლიტიკისა და სახელმწიფოს მოწყობის შესახებ

* * *

საჭიროა ადამიანების მართვა, რისთვისაც ის ალკაზმულობა უნდა გამოიყენოს, რითაც ახლა არიან შეკაზმულნი და არა უწინდელი დროის კაზმულობა.

* * *

პირველმა ყოველთვის აქებ-ადიდებდა სულით სუსტ მთავრობებს როგორც ფრთხილთ, ისევე როგორც მეამბოხენი ძლიერებას დესპოტიზმს არქმევენ.

* * *

მე განვამტკიცე იმპერიის თვით წყობილება. მოხელენი განუხრელად ასრულებდნენ კანონთ. მე ვერ ვიტანდი თვითნებობას, ამად მანქანა გამართულად მუშაობდა.

* * *

არსებითად თუ ვიტყვით, მმართველობის გინდ სახელწოდება, გინდ ფორმა არც რა როლს არ თამაშობს. სახელმწიფო მაშინ იმართება კარგად, უკეთეს იმის მიღწევას მოვასწავებთ, რომ სამართლიანობას თავის თავზე იგრძნობს სუყოველი მოქალაქე როგორც პიროვნების დაცვის მხრივ, ისე ბეგარა-ღალაკულუხის, სხვადასხვაგვარი შეწირულობისა და დანაკარგის ანაზღაურების მნიშვნელობით.

* * *

იმისთჳის, რათა ხალხმა ჭეშმარიტი თავისუფლება მოიპოვოს, საჭიროა, მართული ხალხი ბრძენი იყოს, მმართველი კი — ღმერთი.

* * *

სიძაბუნა სიზარმაცემ იცის ანდა საკუთარი თავის უნდობლობამ. უბედურნი არიან ისინი, ვინც ძაბუნია ერთბაშად ამა ორი მიზეზისა გამო: უკეთეს ლაპარაკია კერძო პირზე, რასაკვირველია, ის უმაქნისი კაცია, ხოლო თუ მონარქზეა ლაპარაკი — ის ორჯერ უმაქნისია.

* * *

ადამიანის სული ჯერეთ იმისთვის არ დავარგებულა, რომ მმართველნი იმას აკეთებდნენ, რაც უნდა აკეთონ, მართულნი კი — იმას, რისი კეთებაც უნდათ.

* * *

როს ხელმწიფე თუნდ ერთი დანაშაულით იცხებს ჩირქს, ყველაფერ დანარჩენს ეგრევე მიაწერენ: ზედახორავდება ტყუილი, ცილისწამება, ჭორ-ჭურის გამავრცელებელთ კარგი ამინდი უდათ, ლიტერატურული ყორნები ცხედართ ესევიან და ღვარძლიანად ნთქავენ; ჯერ კიდევ სიცოცხლეში გავრცელებული და შთამომავალთაგან აკრეფილი სკანდალური და დაუჯერებელი ბრალდებები ათასნაირად მეორდება.

* * *

ძველი, ბათქაშით განახლებული, მონარქები მანამ არსებობენ, სანამ ხალხი თავის თავში ძალას არ იგრძნობს: მსგავს ნაგებობაში რღვევა მუდამ საძირკვლიდან იწყება.

* * *

ათი ენატარტარა ბევრად მეტ ხმურს იწვევს, ვიდრე მდუმარე ათი ათასი: სწორედ ეს არის იმათი წარმატების საშუალება, ვინც ტრიბუნიდან იყეფება.

* * *

ხალხს თავისი საკუთარი აზრი აქვს, სანამ დემაგოგთ არ შეუცდენიათ.

* * *

სუყოველი პარტიული თავყრილობა ტუტუცთაგან და არამზადათაგან შედგება.

* * *

რეპოლუციებში ორი ხარისხის ადამიანთ ვაწყდებით: იმათ, ვინც რევოლუციებს ახდენს, და იმათ, ვინც რევოლუციათა მონაპოვარს იყენებს თავისი მიზნებისთვის.

* * *

ბანათლუბულ ერს ნახევარზომებით არ მართავენ: საჭიროა ძალა, თანამიმდევრობა და ერთიანობა სუყოველ საქმეში.

* * *

მთავრობები, რომელთა შიგან ურ-

გაგრძელება. დასაწყისი №52-58

ასე ამბობდა ნაპოლეონი

ქართულად გადმოაქანა გურამ გოგიაშვილმა

თიერთსაწინააღმდეგო აზრები გამოიქმის, მანამ ვარგანან, სანამ მშვიდობა მეფობს.

* * *

ფლიპსტიმარი* რომ თავიანთი სიმამაცის საკადრისი პოლიტიკოსობის თავი ჰქონოდათ, ისინი ამერიკაში დიდ იმპერიას ჯერ კიდევ მეთექვსმეტე ასწლეულში დააარსებდნენ.

* * *

პარბად მართულ ქვეყანაში საჭიროა მეთაური რელიგია და სახელმწიფოზე დამოკიდებული მღვდლები. ეკლესია სახელმწიფოს უნდა ემორჩილებოდეს და არა სახელმწიფო — ეკლესიას.

* * *

სულარითია, რას იკითხავ, როდემდეა რელიგია პოლიტიკური ძალაუფლების-

ნება ჰქვია. ამიტომ უპრიანია იმათი დაჯილდოება პატივისცემითა და ყურადღებით. პატივისცემა, რომელსაც იმათ მიმართ იჩენენ, იცავს ღირსების გრძნობას, რაიც ერის ჭეშმარიტი ძალაა, გინდა ამანი თქვი.

* * *

ადამიანი ბრმად მიბადვისას ყოველთვის პირველსავე შემხედვარს ეცემა ხოლმე, რაც შეეხება მთავრობას, აქ მუდამ საჭირონი არიან გაქნილი გაიძვერები, ურომლებოდაც ვერცრა საქმე ბოლომდე ვერ მივა.

* * *

ჩემი მმართველობა ლიბერალური იყო, ამადაც რჩებოდა მტკიცე და მკაცრ მართვა-განმგებლობად. შემსრულებელთ ყოველი მხრიდან ვეპატივებოდი: მე ნაკლებად მანუხებდა ვისიმე

სულის სიდიადითა და ბედის მორჩილებით, რაც მან უბედურების ჟამს გამოამქლავნა, ცოგა ვინმე თუ გაუგოლდება და ამიგომაც მისი მჯობნი არავინაა. სტენდალი

თვის აუცილებელი თუ როდემდეა საჭირო წყალმანკით დაავადებულისთვის ნემსის ჩხვლეტა: ყველაფერი ექიმის კეთილგონიერებაზეა დამოკიდებული.

* * *

სამხედრო და მოხელე იშვიათად იღებენ მეგვიდრეობით იმას, რასაც ქო-

* ფილბუსტიერი — მეკობრე, ზღვის ყაჩაღი, კონტრაბანდისტი

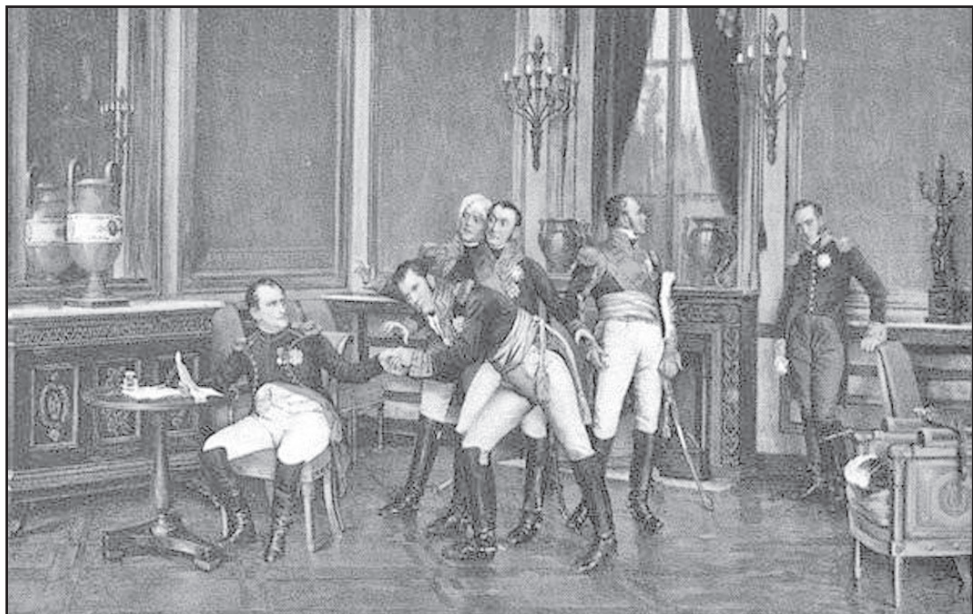
რწმენა თუ მრწამსი, ოღონდაც ჩემი წესები შეესრულებინათ. ეს ჩემთვის იოლი იყო, რამეთუ ხელახლა ვაშენებდი.

* * *

ოღეს ჩემი მონარქობის დროს შეწყალების უფლებით სარგებლობა მიხდებოდა, შემდეგ მუდამ და აუცილებლად ვნანობდი.

* * *

კონსტიტუციური სახელმწიფოები მოკლებულნი არიან მამოძრავებელ ძა-

ლას: მთავრობის მოქმედება ზედმეტად შეზღუდულია. ეს ამბავი ასეთ სახელმწიფოებს დამლუპველად ასუსტებს, რაც უეჭველად თავს იჩენს ხოლმე, ოდეს ისინი ძლევამოსილ და დესპოტურ მეზობელთ ებრძვიან. ავტორიტარულ ხელი-სუფლებას შეეძლო იმათი მხარდაჭერა, მაგრამ ეს უკანასკნელი, როგორც ცნობილია, ენათესავება ლოდსარტყიანს, ანუ ფილაკვანს, რომლისთვისაც სულერთია, შეუძლია თუ არა წინააღმდეგობის გაწევა სატახტოს კარიბჭეს, რომლის ნადგურყოფასაც აპირებს.

* * *

მე დავამარცხე მეფენი ძლევამოსილი სახელმწიფოს გულისთვის; მეფეთ კი მე დამამარცხეს და ყოველთა გასაგონად გაჰყვიროდნენ, ჩვენ ხალხის კეთილდღეობისთვის ვმოქმედებთო; იმათ დიდი შეცდომა მოუვიდათ ჩემთვის ტახტის ჩამორთმევით, დაბოლოებას დაველოდოთ.

* * *

ბეჰრი იყვირეს იმის წინააღმდეგ, რასაც ჩემს დესპოტიზმს ეძახიან. თუმცა, მე ნიადგა ვამბობდი, რომ ერები არ არიან იმათი საკუთრება, ვინც იმათ მართავს; ამჟამად კი მონარქნი, კონსტიტუციური რომ გახდნენ, სწორედ ამის დავინწყებას ცდილობენ.

* * *

მეფენი და მოტყუებული ქმრები მუდამ ყველაზე ბოლოს იგებენ, რომ დასცინიან.

* * *

ეპროპაში ჩემს კანონთ იწერენ, ჩემს დანესებულებებს ბაძავენ, ჩემს არაერთ წამოწყებას აბოლოებენ, ჩემს პოლიტიკას მისდევენ და ასე შემდეგ, თვით იმ ტონის ჩათვლით, რომელსაც ჩემი სამეფო კარი აძლევდა დანარჩენ სამეფო კართ; მაშასადამე, ჩემი მმართველობა არც ისე უხეირო და უაზრო ყოფილა, როგორც ზოგიერთნი უზნობენ.

* * *

ის ბევრი უბედურება, რაც საფრანგეთს 1814 წლიდან დაატყდა, იმის მიზეზი გახდა, რომ გონებამოქნილ იდეოლოგი მთავრობაში შესვლის საშუალება გაუწინდათ. ეს ადამიანები აღმერთებენ ქაოსს, რამეთუ ის არის იმათი არსი. ისინი ღმერთსაც ემსახურებიან და ეშმაკსაც.

* * *

ვერ წარმოგიდგენიათ, რა მსხვერპლს გავიღებდი, და თანაც სრული კმაყოფილებით, ევროპაში ისეთი ბუნებრივი წესრიგის გულისთვის, სუყოველ ხალხს ხანგრძლივი სიმშვიდით რომ უზრუნველყოფდა, ხოლო საფრანგეთსა და გერმანიას შინაგანად ისე ააყვავებდა, ვითარცა ინგლისი ყვავის. მე არ ვებლაუჭები არც ჰამბურგს, არც კიდეგ რომელსაზე სხვა გარკვეულ პუნქტს; მე იმ გონებაშეზღუდულ ადამიანთა სათვალავს არ ვეკუთვნი, საგანთ ოდენ ერთი რომელიმე მხრიდან რომ ხედავენ და ამა თუ იმ საკითხში სიჯიუტეს ავლენენ. ბევრი ხერხია საქმის იმ დღისთვის მოსაგვარებლად, ოდეს ინგლისი დაზავებას გადაწყვეტს და თანახმა გახდება, რომ ალიაროს სხვათა უფლებები და უპირატესობანი, რაიც ზეციერს მართოოდენ იმ ერთისთვის არ შეუქმნია.

* * *

საფრანგეთში ამოუნურავია; ამის დამამტკიცებელ საბუთს მივაგენი რუსეთში ომის შემდეგ და 1815 წელს. ფეხი დაჰკარით მიწას — და იქიდან ფულიც გაჩნდება და ჯარიც. საფრანგეთი არცროდის არ გაიზიარებს დაპყრობილი და დანანევრებული ქვეყნის ბედს.

* * *

ამჟამამდე მართოოდენ ორი შესაძლებლობაა: მბრძანებლობა ან დამორჩილება. საფრანგეთის მიმართ სუყოველი მთავრობის საქციელმა დამიმტკიცა, რომ ის, საფრანგეთი, მხოლოდ თავის სიძლიერეს, ანუ ძალას, ამანს უნდა დაენდოს.

* * *

დადგამა დღე და ისტორია იტყვის, რა იყო საფრანგეთი, ოდეს მე ტახტზე ავედი, და რა გახდა, ოდეს ევროპას კანონები დაეწერე.

* * *

სულაც არა ვფიქრობ, რომ საფრანგეთს ოდესმე უკეთესი წესრიგი უნახავს, ვიდრე ის, როგორიც ჩემს დროს იყო.

(დასასრული იქნება)

ნანგრევებიდან: ზუღელოზის ადამი

სიკლიდან „დროის იეროგლიფები“

ამ მონოგრაფიული თხზულების დამწერი თუ ვინმე — ნოშრევან არაბული გახლდათ და... კიდევ აქცევდა ეთნოგრაფიული ნარკვევის თემად ხევსურულ შუღლს, როგორც ისტორიულ-სოციალურ მოვლენას, ტრადიციად რომ დამკვიდრებულიყო ამ მხარეში და თავისი წეს-კანონებიც შეემუშავებინა, როგორც საყმოთა ცხოვრების გარდუვალ ნაკადს.

შემორჩენით უდავოდ რაინდული ეპოქიდან შემორჩენილიყო. და როდესაც შუღლის ისტორიასა და მოშულ-ლართა გაღერებას ვეცნობით ხოლმე ენაწყლიან მთხრობელთა ნაამბობების წყალობით, თითქოს მოსე ხონელის „ამირანდარეჯანიანისა“ თუ უოლტერ სკოტის „აივენჰოსის“ ეპიზოდებს შევყურებდეთ ახალ დროებაში.

რაინდული ორთაბრძოლა შუღლის სახეს მიიღებდა.

შუღლი განსხვავდება დუელისაგან, სამაგიეროდ ძალიან ჩამოჰგავს მენსურს, რომელიც ევროპაში დუელზე არანაკლებ გავრცელებულია. და ნოშრევან არაბული შეიარაღებული დაპირისპირების ამ ევროპულ ტრადიციასაც გაერკვეოდა, რათა შეედარებინა შუღლობის ტრადიციისთვის, რომელსაც ძირისძირიდანვე შეისწავლიდა, გაიზარებდა და მოხდენილ კომპოზიციურ ქარგაშიც მოაქცევდა.

არადა, მოსწრებაზე იყო ამ მოვლენის შესწავლა.

ხვალ უკვე გვიან იქნებოდა და სინანულის მეტი აღარა დაგვრჩებოდა რა, რადგანაც არ კმარა ის ფრაგმენტული თუ მკრთალი აღწერანი, რაც აქამდე მოგვეპოვებოდა.

ნოშრევან არაბული — როგორც ნამდვილ მკვლევარსა და მწერალს შეშვენიის — არავის არაფერს დაუცარგავდა და თითოეული წინამორბედის წვლილს შესაფერისადაც აღნიშნავდა, მაგრამ უმთავრესად მაინც ზეპირგადმოცემებს დაეყრდნობოდა, წლობით ნაგროვებსა და დახარისხებულს, შესაფერისი ფორმის მოძებნადა რომ სჭირდებოდა.

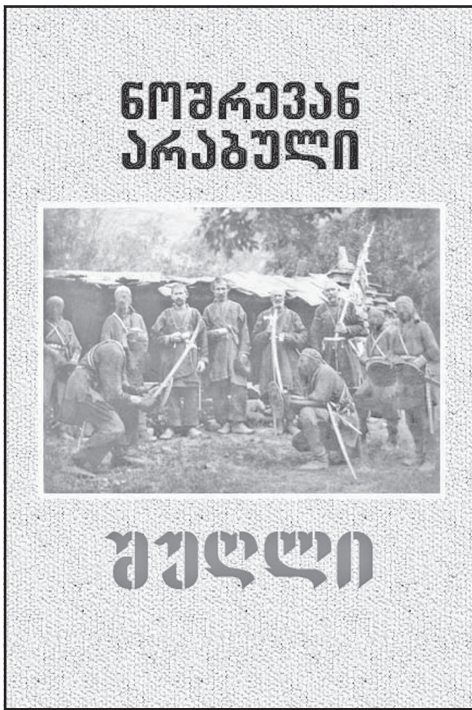
და ასე იქცეოდა ჩინებულ წიგნად ის დიდძალი ფოლკლორულ-ეთნოგრაფიული მასალა, ალექსანდრე ორბელიანის საზოგადოება და „ჩვენი მწერლობა“ რომ გაუხსნიდა გზას მკითხველისაკენ, რომელიც — დარწმუნებული ვარ — უსათუოდ მოითხოვს ტირაჟის განმეორებას, იმხელა დაინტერესება მოჰყვება.

მოსწრებაზე იყო და... კიდევ მოესწრო.

თანაც ხელი მოჰკიდა პროზაიკოსმა, პოეტმა და მკვლევარმა, ეთნოგრაფიული ნარკვევების მხრივ ორ მონოგრაფიას რომ გამოაქვეყნებდა აქამდე: „შიოლასა და მთრეხელის“ ბალადისა და ხევსურული დოლისადმი მიძღვნილს — უაღრესად საგულისხმო ძიებებს.

ისე მოხდებოდა, რომ ნოშრევან არაბული თავისებურად გააგრძელებდა იორამ ლუდუშაურის გზას — მრავალმხრივი ინტერესებისა და — რაც მთავარია — ზნეობრივი პიროვნების, რომელიც დიდ ამბავს დასდებდა მშობლიურ სნოსაც, ხევსაც და შორსა და შორსაც გადაწვდებოდა მისი სასიკეთო ზეგავლენა: პოეტის, პროზაიკოსის, ფოლკლორისტის, ლექსიკოგრაფის, მონადირისა და მეურნის, ამ მხრივ სასწაულებსაც რომ მოახდენდა.

და როდესაც საბჭოთა ხელისუფალნი სოფლიდან გასახლებას მიუსჯიდნენ,

ერთ-ერთ ბრალდებად წაუყენებდნენ: ახალგაზრდობას გონებას ურევსო. და ეს ბუნებრივია — ეროვნული სულისკვეთებით განმსჭვალვა ყმანვილკაცებისა და თითოეულის ნიჭის გასაფურჩქნად ზრუნვა იმჟამინდელი იდეოლოგიური საზომებით გონების არევად მიიჩნეოდა. და ერთ-ერთი მაშინდელი ახალგაზრდა აღმოჩნდებოდა ნოშრევან არაბული, რომელიც მეურნედაც ივარგებდა და ხელსაც სასიკეთოდ დაატყობდა ჯუთას. ხოლო ფუტკრების ცხოვრებაში ისე გაერკვეოდა, შესაძლოა, ადრე თუ გვიან ეს ცხოვრებაც აქციოს ნარკვევის თემად: აპოლონ წულაძისა თუ მორის მეტერლინკის წიგნებისა არ იყოს.

სტილურად ისიც ისეთივე დახვეწილი და ექსპრესიული იქნება, როგორც ნოშრევან არაბულის სხვა ნარკვევები და მათ შორის „შუღლიც“, რომელიც შეიძლება დოკუმენტურ მოთხრობადაც მოვისხენიოთ.

მოსწრებაზე იყო და... კიდევ მოესწრო...

ასე იყო მოსწრებაზე ხევსურული სწორფრობისა და ფშაური წანლობის ინსტიტუტიც, ნათელა ბალიაური რომ გადაგვიჩვენდა და მონოგრაფიულად შემოგვინახავდა მის მთლიან სახეს, ერთიან სისტემას — ყოველგვარი გამოვლინებითაც და იმ საკრალური იდუმალებითაც, რომლის ზღურბლის გადალახვასაც ტყუილუბრალოდ ნურავინ ეცდებოდა.

თითქოს სწორფრობის ტრადიციის ნანგრევებში იდგა ნათელა ბალიაური.

და თითქოს შუღლობის ტრადიციის ნანგრევებში იდგა ნოშრევან არაბული.

ნანგრევებად ითქმის, აბა სხვაგვარად როგორ, ისე ინგრეოდა თვალდათვალ ერთიცა და მეორეც.

ოდესღაც განა ასევე არ იდგა ტრადიციების ნანგრევთა შუაგულში პავსანია? მაინც რომ მოასწრებდა და ელაღის აღწერილობას დაგვიტოვებდა — ეთნოგრაფიულ პანორამასაც და იმ სულსაც, ჯერჯერობით რომ ინარჩუნებდა თითოეული ტრადიციის მთლიანობას, გაფერმკრთალებული თუ სულაც მიკარგული დეტალების აღდგენა კიდევ

რომ შეიძლებოდა.

ასევე ინარჩუნებდა მთლიანობას სწორფრობაც.

ასევე ინარჩუნებდა მთლიანობას შუღლიც.

მაგრამ აბა ან ერთისათვის არ მიესწროთ და ან მეორისათვის!..

„შუღლი“ უმთავრესად მაინც დასტაქართა ხელოვნებაზე აიგებოდა, ამბებზე სასწაულმოქმედი სახალხო ექიმებისა, თავის ქალის ახდასაც რომ ახერხებდნენ... ავტორისათვის საექიმო ხელოვნება ოჯახურადაც არის მახლობელი, რადგანაც პაპამისი — გოგიტათ ბენინა — სახელგანთქმული დასტაქარი გახლდათ და ყმანვილის თვალწინ ჩაივლიდა განკურნებულ პაციენტთა გრძელი, დაუსრულებელი მწკრივი.

შუღლს ჭრილობებიც უხვად მოსდევდა, ჭრილობასა და სისხლს კი თავთავისი ფასი ედო, რაც ზედმიწევნითი სიზუსტით უნდა გამოერკვეულიყო... ამასთან შერიგების რიტუალიც ზუსტად დადგენილი წესებით უნდა აღსრულებულიყო, სწორად შეიარაღებული ორთაბრძოლა შერიგებითა და სულაც დამამობილებით რომ თავდებოდა... თუმც ყოველთვის ვერა.

მძაფრი დრამატიზმი ტრაგიზმითაც არაერთხელ შეიმოსებოდა.

ნუ გამოგვრჩება:

შუღლის სცენა ჩაერთოდა კონსტანტინე გამსახურდიას რომანში „დიდოსტატის მარჯვენა“, მწერალი თავს გადახდენილ ამბავს დოკუმენტური სიზუსტით რომ შეიტანდა თხრობაში და... აფშანისძე გლახუნად შებურვილ გიორგი პირველს მიაწერდა.

ვრცლად გაიშლებოდა შუღლი მიხეილ ჯავახიშვილის რომანში „თეთრი საყელო“ და... მშვენიერი თემა იქნება, თუკი რომელიმე მკვლევარი მოჰკიდებს ხელს ამ სცენების შედარებას ხევსურეთის ყოფით რეალობასთან, ამ მხრივ ასეთი სანდო გზამკვლევი რომ გამოგვჩენია ნოშრევან არაბულის დოკუმენტური მოთხრობის სახით, გარეგნულად მომცრო თხზულება შინაგანი მონუმენტურობით რომ წარმოგვიდგება.

* * *

არის ადგილები ჩვენი სამშობლოს მინა-წყალზე, მათზე ასე განზოგადებული-გასიმბოლოვებულად რომ ითქმის: თუ ის არ გინახავს, საქართველო არ გინახავსო!..

ერთი ასეთი ადგილი ნოშრევან არაბულის მშობლიური სოფელიცაა:

თუ ჯუთა არ გინახავთ, ნუ იტყვით, რომ საქართველო გინახავთ.

ამ სოფლის ხსენებაზე ძალდაუტანებლად წამოგაგონდებათ ამირან არაბულის ეთნოგრაფიული ჩანაწერები თუ იქაურთა სილუეტები, აგრეთვე მისი ფოტოეტიუდები...

მაგრამ ვერც ფოტო და ვერც ვერავითარი ჩანაწერი ვერ შეცვლის თვალთნანახს, მით უმეტეს ჯუთაში შესულს ნოშრევან არაბული რომ შემოგეგებებოთ, ან უკვე კითხულ კაცად და ახალგაზრდების აღმზრდელად — თავისი ფართო განათლებითა და თვალსაწიერით, საყმოთა ადამ-ნესების ღრმა ცოდნითა და იმ გამრჯე მარჯვენით, მინის ყადრიც რომ იცის და ფურცლებზე სიტყვების დასახლების ყადრიც... და ყადრიც ნანგრევებისა და მათი იდუმალი მადლისა...

როსტომ ჩხეიძე

წყლის რესურსების დაცვის საერთაშორისო დღე

წყლის რესურსების დაცვის საერთაშორისო დღესთან დაკავშირებით პანკისის ხეობაში, სოფელ დუისში ზემო-ალაზნის სარწყავი სისტემის სათავე ნაგებობასთან „საქართველოს მელიორაციის“ რეგიონალური სამსახურის წარმომადგენლები და დუისის საჯარო სკოლის უფროსკლასელები შეიკრიბნენ.

„საქართველოს მელიორაციის“ კახეთის რეგიონის უფროსმა ალექსანდრე კირვალიძემ და მთავარმა ინჟინერმა მიხეილ არინდაულმა მოსწავლეებს დაათვალისწინებინეს მდინარე ზემო ალაზნის სარწყავი სისტემის სათავე ნაგებობა, გააცნეს სამელიორაციო სისტემის მუშაობის სპეციფიკა და ის თანამედროვე მორწყვის მეთოდები, რომლებიც წყლის რესურსის რაციონალურ ხარჯვას უწყობს ხელს.

მოზარდებმა საქართველოს მელიორაციის თანამშრომლებთან ერთად ჰიდროტექნიკური ნაგებობის დანადგარები და ხიდი შელესეს; ასევე, ზემო ალაზნის სარწყავი არხის ფერდები, მიმდებარე ტერიტორია და სათავესთან არსებული დენდროლოგიური პარკი დაასუფთავეს.

საქართველოს საავიაციო ბაზარზე დაბალბიუჯეტიანი ავიაკომპანია SALAMAIR-ი შეიქმნა

ომანის დაბალბიუჯეტიანი ავიაკომპანია „SalamAir“ საქართველოში რეგულარულ საავიაციო მიმოსვლას იწყებს. მუსკატი-თბილისი-მუსკატის საჰაერო ხაზზე ფრენები 2018 წლის 15 ივნისიდან ზაფხულის სანავიგაციო სეზონის ბოლომდე (27.10.2018), კვირაში 3 სიხშირით, ყოველ სამშაბათს, სუთშაბათსა და შაბათს, Airbus A320 ტიპის საჰაერო ხომალდით შესრულდება.

საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს სამოქალაქო ავიაციის სააგენტოს მიერ, ავიაკომპანია „SalamAir“-ს რეგულარული ფრენის განხორციელებისათვის აუცილებელი ნებართვა 14 მარტს მიენიჭა.

ახალი რეისები ხელს შეუწყობს ორ ქვეყანას შორის სავაჭრო-ეკონომიკური თანამშრომლობის გაღრმავებას, ტურიზმის სფეროსა და ახალი ბიზნეს ურთიერთობების განვითარებას.

რუსულმა მედიამ სოხუმის ხელისუფლების ნახევარი ბრიტანულ სპეცსამსახურებთან მუშაობაში „ამხილა“

ოპოზიციური აფხაზეთი აღმოსავლეთი რუსეთიდან წამოსული მორიგი პროპაგანდისტული დეზინფორმაციით, რომელიც ამჯერად არა სოციალური ქსელების, არამედ ინტერნეტმედიის გამოყენებით გავრცელდა. სენსაციური „სიახლე“, რომლის თანახმადაც, აფხაზეთის დე ფაქტო ხელისუფლების ნახევარი ბრიტანულ სპეცსამსახურებზე მუშაობს, თავდაპირველად „ნყაროზე“ დაყრდნობით ნაკლებად ცნობილმა ინტერნეტ-გამოცემა „MOSNEWS“-მა გაავრცელა, მოგვიანებით კი თითქმის ყველა რუსულმა მედიასაშუალებამ აიტაცა, ავტორიტეტული „Независимая газета“-ს ჩათვლით.

„საინტერესოა, რატომ აიტაცა ლამის მთელმა რუსულმა მედიამ, „Независимая газета“-თი დაწყებული და „Можайск сегодня“-თი დამთავრებული, უცნობი უკრაინული ინტერნეტგამოცემის ეს „სიახლე“, რომელიც თავად აფხაზეთში ყველამ სრულ ბოლომდე აღიქვა. ჩემი აზრით, მთავარი მიზეზი შესაძლოა, რუსეთ-ბრიტანეთის ურთიერთობების ბოლოდროინდელი გამწვავება იყოს, რომელიც სერგეი სკრიპალისა და მისი ქალიშვილის მოწამვლას უკავშირდება. ჯაშუშ მომანისის თესლი ამ შემთხვევაში ნოყიერ ნიადაგში მოხვდა: რუსეთში ხომ უკვე მრავალი წელია, უყვართ მსჯელობა ანგლო-საქსურ სრიკებზე რუსეთის წინააღმდეგ – წერს ამასთან დაკავშირებით „Эхо Кавказа“-ს ადგილობრივი მიმომხილველი ვიტალი შარია.

როგორც შარია აღნიშნავს, „აფხაზეთში ეჭვი არავის ეპარება, რომ ბრიტანეთი არ არის დაინტერესებული და დაკავებული აფხაზეთის, როგორც დამოუკიდებელი ქვეყნის ნატოში შეტრეკით, ანდა, როგორც ინფორმაციის პირველწყარო აღნიშნავს, ბრიტანული გვირგვინისთვის აფხაზეთი ალმასის მორგებით“ და „(...) ნებისმიერი რიგითი აფხაზი აცნობიერებს, რომ მხოლოდ რუსეთის ფედერაციაა როგორც მისი, ასევე სამხრეთ ოსეთის უსაფრთხოების გარანტი“.

„ბრიტანეთის აგენტებს“ შორის სახელდება, რუსული დრამატული თეატრის დირექტორი ირაკლი ხინთბა, საზოგადოებრივი ორგანიზაცია „ქალები პოლიტიკაში“ თავმჯდომარე ირინა აგრაბა, ტელეჟურნალისტი ანა გუნია, საგარეო საქმეთა დე ფაქტო მინისტრი დაურ კოვე, თავდაცვის დე ფაქტო მინისტრის მოადგილე, გენერალ-ლეიტენანტი ბესლან წიფა და სხვები.

თავდაცვის დე ფაქტო სამინისტრომ საჭიროდ ჩათვალა, განცხადება გაეცემოდა, რომელშიც, კერძოდ ვკითხულობთ:

„ბატონი წიფა, როგორც მინისტრის მოადგილე, არ ერევა აფხაზეთის საგარეო და შიდა პოლიტიკურ პროცესებში, მით უფრო რუსეთის თავდაცვის სამინისტროს საკურორტო ობიექტებთან დაკავშირებულ საქმიანობაში და არანაირი კავშირი არა აქვს რუსეთის სამხედრო სასწავლებლებში აფხაზეთის შეიარაღებული ძალების წევრთა სწავლებასთან. ამ საკითხს პირდაპირ კურორტებს თავდაცვის მინისტრი. რაც შეეხება გენერალ-

ლეიტენანტ წიფას შეხედულებებს, როგორც საბრძოლო ოფიცერს, რომელსაც სამშობლოს ერთგულების ფიცი აქვს დადებული, წიფას არაერთხელ დამტკიცებია აფხაზეთის სიყვარული და მისი ქმედებები ფართოდ არის ცნობილი. საჭიროდ მივიჩნევთ, გაავრცელოთ სტატიის როგორც ავტორი, ისე დამკვეთი, სამომავლოდ თავი შეიკავონ მსგავსი დეზინფორმაციების გავრცელებისგან. ეს მათ კარგს არაფერს მოუტანს“.

ახლა ვნახოთ, რას ემყარება სტატიის ავტორის მტკიცება, თითქოს მის მიერ ჩამოთვლილი ფიგურანტები ბრიტანულ „მი-8“-ზე თუ სხვა სპეცსტრუქტურებზე მუშაობენ. დიდს არაფერს, თუ არ ჩავთვლით იმას, რომ ზოგი აფხაზეთი არასამთავრობო ორგანიზაცია 1990-იანი წლების შუა პერიოდში ზოგიერთი იმ არასამთავრობო ორგანიზაციის დახმარებითაა შექმნილი, რომელთა შტაბბინები ლონდონში მდებარეობს. რაც შეეხება სისი იმ ფიგურანტებს, რომელთაც არასამთავრობო სექტორთან არანაირი შეხება არ აქვთ. სტატიის ავტორის მტკიცებით, ისინი აფხაზე-

თის ხელისუფლებაში თანამდებობებზე ბრიტანეთში „აფხაზეთის რესპუბლიკის“ საპატიო კონსულ“ ჯორჯ ჰიუიტის პროტექციით აყავდათ. სწორედ ამ კონტექსტში არიან მოხსენიებული დაურ კოვე, მანამდე კი – სოკრატ ჯინჯოლია...

„ეს იგივეა, თქვა, რომ რუსეთის ხელისუფლებაში ადამიანებს ზეციური სასუფეველის რომელიმე ბინადრის პროტექციით ასაქმებდნენ... ისე, ჯორჯ ჰიუიტს აფხაზეთში სამ ათეულ წელზე მეტია, იცნობენ. შეიერთო რა ცოლად აფხაზი, იგი აფხაზეთის დიდ მეგობრად იქცა და, ასე ვთქვათ, ჩვენი ადამიანია ლონდონში. ახლა კი მასზე ხედავთ, რა ირკვევა?...თბილისში კი ჰიუიტი, ცხადია, ძალიან არ უყვართ“, – წერს ამასთან დაკავშირებით ვიტალი შარია.

პოლიტოლოგი ლეილა ტაინია კი, ზემოთ თქმულის გათვალისწინებით, თვლის, რომ სადეზინფორმაციო პუბლიკაციის უკან სწორედ ქართული სპეცსამსახურები დგანან:

„პირველწყარო – უკრაინული საიტი ტერმინ „Сухуми“-ს იყენებს. ქართული კვალი თვალნათლივია. სურთ, ჩვენი საზოგადოება ავტორიტეტების გარეშე დატოვონ, ყველა და ყველაფერი ამოსვარონ, რათა ჩვენ არა რეალური დისკუსიებითა და მართლაც მნიშვნელოვანი სახელმწიფო საქმეებით დავეკავდეთ, არამედ ერთმანეთი დავეჭამოთ თვითგანადგურებამდე“.

საინფორმაციო სააგენტო „აქცენტი“

გუდაურში მომხდარი ავარიის გამო კომპანია „დოპელმაიერის“ აქციების ფასი დაეცა

„თბილისში მომხდარი თეთრი თოვლი, მზე, გუდაურის ზამთრის მშვენიერი პეიზაჟი და უცებ... საბაგირო გზის საწვავრას სკამებიდან ადამიანები ყვირილით ხტებიან და სხეულის დაზიანებას იღებენ. საბაგირო გზების მშენებელ არცერთ კომპანიას არ სურს ასეთი სურათის ნახვა“, – წერს ავსტრიული გაზეთი „Die Presse“.

საინფორმაციო სააგენტო „ნიუსპრესი“ გვთავაზობს ენტონი ლეფლერის ავტორობით გამოქვეყნებული სტატიის ქართულენოვან ვერსიას: მასალაში საუბარია ავსტრიული ფირმის „დოპელმაიერის“ შესახებ, რომლისთვისაც, ცხადია, „გუდაურში მომხდარი დრამატული ინციდენტი ძალზე არასასიამოვნოა: მსოფლიო მასშტაბის საშუალებით ყველასთვის ცნობილი გახდა „დოპელმაიერის“ მიერ 2007 წელს აგებული საბაგირო გზაზე მომხდარი ავარია. კადრები მართლაც დამთრგუნველია: ყველა ხედავს, თუ როგორ მოძრაობს საწვავრა მაღალი სიჩქარით საწინააღმდეგო მიმართულებით და ადამიანებს აქეთ-იქით ყრის“.

როგორც პუბლიკაციაშია აღნიშნული, კომპანიისათვის ჯერ კიდევ არაა ცნობილი დეტალურად, თუ რა მოხდა გუდაურში. ამას სპეციალისტთა ჯგუფი გაარკვევს. არადა, ბოლო ოცი წლის განმავლობაში „დოპელმაიერს“ მსგავსი ინციდენტი არ ჰქონია. ავსტრიის ფორალელებერგის მხარეში არსებულ საწარმოში, რომელიც 1892 წლიდან მუშაობს, უკვე 15 ათასამდე საბაგირო გზის მონაწილეობა აქვს დამზადებული, რომ-

ლებიც მსოფლიოში ყველაზე საიმედოდაა მიჩნეული.

კომპანიის თანამშრომლების აზრით, ყველაფერი დეტალურად იქნება გამოკვლეული: „ჩვენთვის ნდობის ფაქტორის შენარჩუნებას ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს“. მართალია, ინციდენტის გამო აქციების ფასმა, რომელიც 12 მილიარდ ევროს შეადგენს, გარკვეულწილად დაინია, მაგრამ შემდეგ ისევ ძველ ნიშნულს დაუბრუნდა.

* * *

გუდაურში მომხდარი ინციდენტი გაშუქებულია ავსტრიის კიდევ ერთ გამოცემაში – გაზეთ „Kurier“-ში გამოქვეყნებულ სტატიაში სათაურით „მუხრანში აუცილებლად უნდა ამოქმედებულიყო“ (ავტორი – ნატაშა მარაკოვიცი).

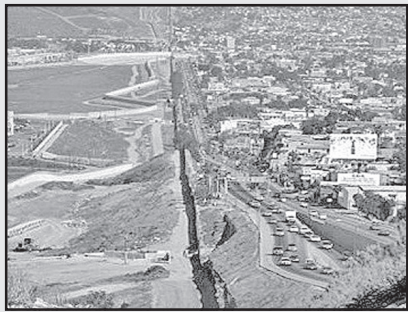
პუბლიკაციაში ერთ-ერთი ექსპერტი მისელ ტანცერი საუბრობს კომპანია „დოპელმაიერის“ საბაგირო გზების მაღალ სანდოობაზე და განმარტავს მის ტექნიკურ მოწინავეობას. იგი განსაკუთრებით ეხება სამუხრუჭე სისტემას, რომელიც სამი სახისაა – ერთი ელექტრონული, ორიც მექანიკური. ასეთი სამუხრუჭე სისტემა მაღალსაიმედოა და ყოველ საფრთხეს გამორიცხავს. რა მოხდა სინამდვილეში საქართველოს სამთო-სათხილამურო კურორტზე, ამას ფორალელებერგელი სპეციალისტები გაარკვევენ.

„Die Presse“ (ავსტრია)

საზღვრის ქაღალდის მუშაობისთვის 1.5 მილიარდი დოლარი გამოიყო

თავდაპირველად დონალდ ტრამპის ადმინისტრაციამ მექსიკასთან საზღვრის მშენებლობისთვის 25 მილიარდი დოლარი მოითხოვა. თუმცა, აშშ-ს კონგრესი 1,5 მილიარდ დოლარზე ცოტა მეტს გამოყოფს, რაც 15-ჯერ ნაკლებია მოთხოვნილ თანხასთან შედარებით, რომელსაც გეგმავდნენ დაეხარჯათ კედლის აღმართვაზე. რესპუბლიკელები აცხადებენ, რომ გაცემული თანხით აშენდება 144-კილომეტრიანი „ფიზიკური ბარიერი“ სანაცვლოდ დაბალი ბარიერისა. ამასთანავე, დემოკრატიებმა განაცხადეს, რომ თანხები არ მიიმართება დიდი ბეჭონის კედლების აშენებისთვის, როგორც აშშ-ს პრეზიდენტი თავდაპირველად დაგვირგა. ცნობისთვის, მექსიკის საზღვართან კედლის მშენებლობა იყო დონალდ ტრამპის ძირითადი წინასაარჩევნო დაპირება. ამასთანავე, ტრამპი დარწმუნებულია, რომ მექსიკელები თავად გადაიხდიან ღირს საფასურს.

„დადანაშაულებული პარ ყველანაირი მტკიცებულებების გარეშე“...

საფრანგეთის ყოფილი პრეზიდენტი ნიკოლა სარკოზი აცხადებს, რომ ბრალდება, რომელიც მას წაუყენეს 2007 წელს საპრეზიდენტო არჩევნების დაფინანსების საქმესთან დაკავშირებით, არაა გამყარებული მტკიცებულებებით. „მე დადანაშაულებული ვარ ყველანაირი სამხილების და მტკიცებულებების გარეშე“, – განაცხადა სარკოზიმ 48-საათიანი პატიმრობიდან გათავისუფლების შემდეგ.

ყოფილმა პრეზიდენტმა თხოვნით მიმართა სასამართლოს მისთვის მონუმენტური სტატუსის მიენიჭებინათ – წერს გაზეთი. ესეთი სტატუსი სპეციფიკურია ფრანგული სამართლის პრაქტიკაში: ეჭვმიტანილი ერთვება საქმეში როგორც მონაწილე, თუმცა შესაძლოა, დადანაშაულებულს სასამართლოს გადაწყვეტილების საფუძველზე ან საკუთარი ინიციატივით. ცნობისთვის, 20 მარტს საფრანგეთის ყოფილი პრეზიდენტი ნიკოლა სარკოზი პარიზის გარეუბანში დააკავეს. არსებული ინფორმაციით, მისი დაკავება 2007 წლის საპრეზიდენტო კამპანიის დაფინანსების საქმესთან დაკავშირებით მოხდა. ფრანგული მედიის ცნობით, ყოფილმა პრეზიდენტმა უკანონო დაფინანსება ლიბის ყოფილი ლიდერისგან მუამარ კადაფისგან მიიღო. საფრანგეთის ყოფილი პრეზიდენტი ნიკოლა სარკოზი პატიმრობიდან გაათავისუფლეს, თუმცა გამოძიება გრძელდება.

სულთათანა

მიხეილ ოსაძე - კაცობისა და მეგობრობის გენერალი

23 მარტს ჩვენი დიდი მეგობარი მიხეილ ოსაძე 75 წლის გახდებოდა, მაგრამ 2010 წლის 4 დეკემბრის სუსხიან დღეს იგი უზმაუროდ, ყოველგვარი სიკვდილისა და პანიკის გარეშე წავიდა ამქვეყნიდან და მისმა სულმა სამუდამო სასუფეველში გადაინაცვლა.

რა ჩქარა გარბის დრო!.. უდიდესი ბრძენი ყოფილა ჩვენი ის შორეული წინაპარი, რომელსაც პირველს გამოუყენებია სიტყვა „წუთისოფელი“, რამეთუ მართლაც წუთიერია ადამიანის ამქვეყნიდან არსებობა. საზოგადოების მიერ იგი მხოლოდ იმით ფასდება, თუ როგორ იცხოვრა მან ამ მოკლე პერიოდში, რისი გაცემა შეძლო, რითი დაამახსოვრა თავი იმ ადამიანებს, ვისთანაც მას ურთიერთობა უნდებოდა.

ჩვენ, მიხეილ ოსაძის მეგობრებს, ჩვენი საზოგადოების იმ ნაწილს, ვისაც მასთან რაიმე შესება და ურთიერთობა ჰქონია, დიდხანს ემახსოვრებათ იგი, როგორც ერთგული, გულისხმიერი, ყურადღებიანი და გაჭირვებაში მყოფ ადამიანთა მხარში მდგომი პიროვნება. ეს იყო კაცი, რომელიც უსაზღვროდ იყო შეყვარებული თავის სამშობლოზე, ოჯახზე, ახლობლებსა და მეგობრებზე. ის იყო პიროვნება, რომელსაც უდიდესი პასუხისმგებლობის გრძნობა ჰქონდა თავისი ქვეყნისა და ხალხის წინაშე და ყველა იმ საქმისადმი, რომელსაც მას მიანდობდნენ ამა თუ იმ ეტაპზე.

ზემოთ აღნიშნულის დასტურად შეიძლება მოვიყვანოთ მაგალითი, როცა საქართველოს პარლამენტის დროებითი საგამოძიებო კომისიის თავმჯდომარედ მუშაობის პერიოდში მან თავი გამოი-

ჩინა, როგორც სპეცკამა, მიუკერძოებელმა, სამართლიანმა და უმაღლესი კვალიფიკაციის პროფესიონალმა. ამ კომისიის მიერ შესწავლილმა და მიღებულმა გადაწყვეტილებებმა რეზონანსულ საქმეებთან დაკავშირებით, რომელშიც ფიგურირებდნენ სხვადასხვა სამინისტროებისა და უწყებების მაღალი თანამდებობის პირები, კომისიის თავმჯდომარის ავტორიტეტი იმდენად გაზარდა, რომ საზოგადოებაში ბუნებრივად გაჩნდა მოთხოვნა ამ კომისიისათვის დაერქმიათ „ოსაძის კომისია“. კომისიის არსებობის მანძილზე, ხშირად სწორედ ამ სახელით მოიხსენიებდნენ მას, როგორც

საინფორმაციო საშუალებები, ასევე ოფიციალური სახელმწიფო სტრუქტურები.

სამწუხაროა, რომ დღეს ჩვენ გვერდით აღარ არის კაცი, რომელიც ასე სჭირდებოდა ჩვენს ქვეყანას, საზოგადოებას, ოჯახს, ახლობლებსა და მეგობრებს.

მიხეილ ოსაძემ ყოველმხრივ სამაგალითოდ და ღირსეულად იცხოვრა.

ჩვენთვის, მისი მეგობრებისთვის, ძალზე მძიმე და ძნელია წარსულ დროში მოვისწვიოთ მიხეილ ოსაძე, მაგრამ რას ვიზამთ, ასეთი ყოფილა ღვთის ნება. დადგება დრო და ჩვენც, მისი მეგობრები, თანდათანობით, რიგრიგობით გავიკრიფებით ამ წუთისოფლიდან და გადავსახლდებით იმ სამყაროში, სადაც დღეს ჩვენი ძმისა და მეგობრის, ჩვენი მიშკოს სულია დავანებული.

უფალს შევთხოვთ ნათელში ამყოფოს მისი სული.

ჯუმაზარ პატიშვილი, ელიზბარ ლომინაძე, ლაური მანაგაძე, კოტე ყოფიანი, ვიტალი ხაზარაძე, დიმიტრი ბაქაძე, დავით ზაიკიძე, პეტრე ბერაძე, თენგიზ კალანდიაძე, გურამ გუნაძე, სპარტაკ ქოშულია, გურამ გოგიაშვილი, ალექსანდრე ასლანიშვილი, ნოდარ ზაზაძე, ბასო კილასონია, გურამ ყურაშვილი, რომა დვინიაშვილი, გურიკო თოფჩიშვილი, თენგიზ ქაბთარაძე, ჯამალ კანდელაკი, ლაბოტ ზუზაბაშვილი, სულხან ლომინაძე, ირაკლი ყულუაშვილი, თემურ კალანდიაძე, ვახტანგ კიკნაძე.

შეტყობინება კონტრაქტის მიწოდების შესახებ

პროექტის დასახელება: შიდასახელმწიფოებრივი და ადგილობრივი გზების მეორე პროექტი (SLRP II)
განმახორციელებელი უწყება: საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს საავტომობილო გზების დეპარტამენტი
ქვეყანა: საქართველო
პროექტის ნომერი: P122204

კონტრაქტის № SLRP II/CS/CQS-07
გამარჯვებული საკონსულტაციო კომპანია: შპს საავტომობილო გზების რეაბილიტაციისა და მოდერნიზაციის ზედამხედველობის დირექცია
კონტრაქტის ხელმოწერის თარიღი: 21 თებერვალი, 2018
შერჩევის მეთოდი: CQS - კვალიფიკაციაზე დაფუძნებული შერჩევა

კონტრაქტის ღირებულება: 192,222.00 ლარი
კონტრაქტის ხანგრძლივობა: 18 თვე (დღეგრძეობის აღმოფხვრის პერიოდის ჩათვლით)
კონტრაქტის ფარგლებში შესასრულებელი სამუშაოები: იმერეთის, გურიის, სამეგრელო-ზემო სვანეთის და ქვემო ქართლის რეგიონებში მცირე მასშტაბის საგზაო უსაფრთხოების გაუმჯობესების ღონისძიებების ზედამხედველობა (I ლოტი და II ლოტი)

CONTRACT AWARD NOTIFICATION

Project Name: Second Secondary and Local Roads Project (SLRP II)
Project Implementing Agency: Roads Department of the Ministry of Regional Development and Infrastructure of Georgia

Country: Georgia

Project number: P122204

Contract Reference No: SLRP II/CS/CQS-07

Awarded Firm: Roads Rehabilitation and Modernization Supervision Direction Ltd.
Contract Signature Date: February 21, 2018
Method of Selection: CQS - Consultants' Qualification Selection
Contract Price: GEL 192,222.00

Duration of Contract: 18 Months (including Defects Liability Period)
Scope of Contract: Supervision of Works for Small - Scale road Safety improvements in imereti, guria, samegrelo-zemo svaneti and kvemo kartli regions (Lot 1 and Lot 2)

შემთხვევა

ეზმაკს არ სძინავს

ამ ტონაგზაო შემთხვევა მოხდა თბილისი-სენაკი-ლესელიძის საავტომობილო მაგისტრალზე: „მერსედის“ მარკის ავტომანქანა შავშვების მონაკვეთზე ბორდიურს შეეჯახა და ამოტრიალდა.

მანქანაში ფოთის საფეხურთო კლუბ „კოლხეთის“ ფეხბურთელები იმყოფებოდნენ. შემთხვევის შედეგად მანქანის მძღოლი გარდაიცვალა, 6 მგზავრი კი დაშავდა.

სასწრაფო დახმარების ბრიგადებმა 3 მათგანი - გორის სამხედრო ჰოსპიტალში, 3 კი კლინიკა „გორმედში“ გადაიყვანეს. მომხდართან დაკავშირებით გამოძიება 276-ე მუხლით დაიწყო.

პრიმიწალი

მამუკა ბაყრაძე კახიძის მეცნიერება

ეს ადამიანი მიზანდასახულად მოვიდა ნუგზარ კახიძის მოსაკლავად, - ამის შესახებ ჭაბუა ამირეჯიბის გზატკეცილზე მოკლული ნუგზარ კახიძის ოჯახის ახლობელმა მამუკა გამყრელიძემ „ლიტერატურის“

ეთერში გადაცემა „360 გრადუსში“ განაცხადა. გამყრელიძე ამბობს, რომ ის არ იყო კახიძის ბიზნესსაკმეიანობაში ჩახედული, თუმცა, იცის, რომ რაღაც დავა იყო.

„ეს ადამიანი არ მოსულა რაღაცის მოსაპარად, წასადებად ან ვინმეს შესაშინებლად. ეს ადამიანი მიზანდასახულად მოვიდა ნუგზარ კახიძის მოსაკლავად, ესროლა მას 7-ჯერ და წავიდა.“

ნუგზარ კახიძის ბიზნესსაკმეიანობაში არ ვიყავი ღრმად ჩახედული. ყოფილი თვალსაზრისით ნუგზარი იყო აბსოლუტურად მშვიდი, განონაწორებული და ძალიან კეთილმოსურნე ადამიანი. ვიცი, რომ რაღაც დავა იყო, - განაცხადა მამუკა გამყრელიძემ.

ქობულეთში მესამეკლასელ ბავშვს „ლუჯი ვეპაის“ თამაში ჩართვას აკალებდნენ

ქობულეთში, სოფელ ლეღვას საჯარო სკოლის მესამე კლასის მოსწავლის მშობლების ინიციატივით, მათ შვილს მობილურ ტელეფონზე უცხო ნომრით ურეკავდნენ და „ლუჯი ვეპაის“ თამაშში ჩართვას აკალებდნენ.

ამასთან დაკავშირებით, შსს-მ გამოძიება 115-ე მუხლით დაიწყო, რაც თვითმკვლელობამდე მიყვანას გულისხმობს. როგორც უწყებაში აცხადებენ, გამოძიება განცხადების საფუძველზე დაიწყო. სავარაუდოდ, სამინისტროს გამოძიების მოთხოვნით არასრულწლოვანის ოჯახმა მიმართა.

განცხადება

2018 წლის 18 აპრილს დღის 11 საათზე გაიმართება ჩოხატაურის სააქციო საზოგადოება „ტრანსპორტელის“ აქციონერთა საერთო კრება.

დღის წესრიგი:

1. სააქციო საზოგადოება „ტრანსპორტელის“ 2017 წლის სამეურნეო საქმიანობის შედეგებისა და წლიური ბალანსის განხილვის შესახებ;
2. განცხადებების განხილვა;
3. სხვადასხვა.

მისამართი: ჩოხატაური, დუმბაძის ქ. №51.

სააქციო საზოგადოება „ტრანსპორტელის“ სამეთვალყურაო საბჭო.

საში

ამ მოგებას სხვა ფასი აქვს!

ტორნირში მონაწილეობის მიზანმიმართულ პარტნიორობაზე იყოფიან კაპიტანის პირველი მარცხი აგებმა. სეკივკის წოდებით მოქმედა ლევან გორგაძემ მე-12 ტურის დამაგვირგვინებელ ბრძოლაში მრისხანე მეტოქე დიმიტრი დიმიტოვიდან იყვანა, მე-8 ქულა მოიპოვა და საბოლოო დადებითი ბალანსი — კაჩიკოვი გაინაღდა.

სუპერტურნირის დასრულებამდე 3 ტურით ადრე ქართველი სეკიტორის ანგარიშზე 8 მოგება და 4 წაგებაა. ტორნირში იმპერატორის თასის ზედიზედ მეორედ მოპოვების თეორიულ შანსს ჯერ კიდევ ინარჩუნებს. დღეს მისი მეტოქე მეოთხე მაეგაშირა შოდაი იქნება, რომელსაც მიმდინარე ბაშოზე 6-6 მოგება და წაგება აქვს. ურთიერთშეხვედრებშიც უპირატესობა გორგაძის მხარესაა — 5:2.

რანგით მეორე, ჯუროი ლიგაში მოქმედავ გაგამარუს შიკონათი ცნობილ თეიმურაზ ჯუღელსაც შეეძლო, გუშინვე გაენაღდებინა კაჩიკოვი, მაგრამ წააგო და ბაშოს 7:5 ბალანსით აგრძელებს.

კობა კობახიძე

ლაბიონარი

1000-ქულიანი მიჯნა დაკლულია!

მეორე ტურის 27-ე ტურში მორიგი გამარჯვება მოიპოვა და პლეიოფისკენ დიდი ნაბიჯი გადადგა „სას-კი პასკონიამ“, რომელმაც საკუთარ მოედანზე გერმანული „ბამბერგი“ უშანსოდ — 103:79 დაამარცხა. აღსანიშნავია, რომ ეს იყო „პასკონიას“ ზედიზედ მეოთხე მოგება ყველაზე პრესტიჟულ კონტინენტურ ტურნირში.

სასიხარულოა, რომ თითქმის სამკვირიანი უქმობის შემდეგ ტრავმა მოიშალა და დაუბრუნდა თორნიკე შენგელია. ესპანელთა ქართველი კაპიტანი არც სასტარტო სუთელში ყოფილა და არც დიდხანს დაუტყვირთავს მთავარ მწვრთნელს, რაც ბუნებრივია.

თორნიკემ 12 წუთში 11 ქულა, 2 მოხსნა, 3 პასი და 2 ჩაჭრა მიითვა. საგულისხმოა, რომ შენგელიამ უშეცდომოდ ითამაშა შეტევაში: 2-დან 2 ორქულიანი, 2-დან 2 სამქუ-

ლიანი და 1-დან 1 საჯარიმო ჩააგდო, მარგი ქმედების კოეფიციენტმა კი 18 შეადგინა, რაც მთლიანად შესვენდრაში მესამე შედეგი აღმოჩნდა.

„პასკონიას“ 14 მოგებითა და 13 წაგებით მერვე ადგილი უკავია, რაც პლეიოფის საგზურის მომტანია, რეგულარული სეზონის დასრულებამდე კი სამი ტურია დარჩენილი. პასკები მომდევნო მატჩს 24 მარტს სტუმრად „ბარსელონასთან“ გაართმევენ.

„ჯვაროსანთა“ ერთ-ერთ ლიდერს ამჟამად ევროლიგაში 1006 ქულა აქვს ჩაგდებული და ამისთვის 92 თამაში დასჭირდა (საშუალოდ მატჩში 11 ქულა).

საერთოდ, ქართველი ევროლიგაში მესამე სეზონს ატარებს და მისი სტატისტიკა ასეთია:

თამაში — 92, ქულა — 1006 (11), ორქულიანი — 313/587 (53.3%), სამქულიანი — 46/129 (35.7%), ჯარიმა — 242/326 (74.2%), მოხსნა — 456 (5), ჩაჭრა — 64 (0.7), დაფარება — 45 (0.5), პასი — 127 (1.4).

აქვე შეგახსენებთ, რომ თორნიკე შენგელიას ევროლიგაში დებიუტი 2011-2012 წლების სეზონში ბელგიური „შარლერუას“ რიგებში ჰქონდა. შემდეგ იყო ნაციონალური საკალათბურთო ასოციაცია, ხოლო ევროლიგას 2014-2015 წლების სეზონში ესპანურ „ლაბორალში“ დაუბრუნდა, 2016 წლიდან კი, „პასკონიას“ მისურით თამაშობს.

მიტალი ჯაფარიძე

თაობა

ღირსეული სტარტი

საქართველოს 17-წლამდელთა ნაკრებმა ევროპის ჩემპიონატის ელიტ-რაუნდის პირველ ტურში მასპინძელ პოლონეთთან 2:2 ითამაშა.

გიორგი ნემსაძის გუნდი ორჯერ დაწინაურდა მატჩის მიმდინარეობისას — ზურაბ დავითაშვილმა ორივე პენალტი ზუსტად შეასრულა. მეტოქემ წესები ჯერ სვიჩა კვარაცხელიას წინააღმდეგ დაარღვია, მეორე კი გიორგი გულიაშვილი ნააქცია მეკარემ.

მეორე ტაიმში წნეხი იმანაც გაზარდა, რომ ივანე გელაშვილმა მეორე ყვირთი ბარათი მიიღო და მინდვრიდან გააძევეს.

მეორე ტურში საქართველოს ნაკრები ირლანდიას დაუპირისპირდება, რომელმაც სტარტზე მაკედონიას 3:0 აჯობა.

პოლონეთთან შემადგენლობა ასეთი იყო: ხარშილაძე, გელაშვილი, ნონიკაშვილი, მექვაბიშვილი, აზაროვი (კალანდაძე 5), ჩოთალიშვილი (ჭინჭარაული 55), ტალახაძე, მესიაჩენკო, დავითაშვილი, კვარაცხელია, გულიაშვილი (ჯანგველაძე 79).

გიორგი შოთაძე

ქორიკნობის „ინლექსი“

მამაკაცები ქალებზე მეტს ჭორაობენ.

მკვლევარებმა დაადგინეს, რომ ყოველდღიურად ქალები საშუალოდ 52 წუთს ჭორაობენ, მამაკაცები — 76 წუთს, ამასთან მამაკაცების 30 პროცენტმა აღიარა, რომ მათ მოსწონთ სამსახურში კოლეგებთან სხვა ხალხისა და მიმდინარე მოვლენების განსჯა, 58 პროცენტმა კი განაცხადა, რომ ჭორაობა მათ საშუალებას აძლევს, თავი კოლექტივის ნაწილად იგრძნონ.

ფული და... ბედნიერება

პროცენტმა კი განაცხადა, რომ სიმდიდრეს მათ ცხოვრებაზე არა-ნაირი გავლენა არ მოუხდენია.

თურმე ადამიანს ბედნიერის მოგება ხდის, რომელიც მის შემოსავალს არა უმეტეს ორ-სამჯერ აღემატება.

ინგლისში ის ხალხი გამოკითხეს, ვინც სხვადასხვა ლატარიაში მთავარი პრიზი მოიგო. გამოკითხულთა 50 პროცენტმა აღიარა, რომ დიდი თანხის მოგება მისი მარტოსულები გახდა, დანარჩენმა 50

უნორსობის საფრთხე

მამათარია ნალოზა შესაძლოა, ფსიქიკისთვის საშიშროა იყოს.

მათ, ვინც ხორცს არ მიირთმევს, „მშვიდობის მოყვარულებად“ მიიჩნევენ. მაგრამ, ეს თურმე მხოლოდ მათ მიმართაა სამართლიანი, ვინც ცხოველური წარმომავლობის საკვებზე უარს პერიოდულად ამბობს.

მეცნიერთა ექსპერიმენტების შედეგად დადგინდა, რომ ცხოველურ ცილებს მოკლებულ ადამიანთა 30 პროცენტი საგანგაშო ნერვულ აშლილობებს უჩივის, ვეგეტარიანელთა 20 პროცენტი კი გამუდმებულ დეპრესიაშია.

...ბრონეულის წვენი და...

საუკეთესო სასიცოცხლო სასმელი... ბრონეულის წვენი ყოფილა. მოტლანდიელმა მკვლევარებმა აღმოაჩინეს, რომ მოხალისეებს, ვინც ყოველდღიურად ჭიქა ბრონეულის წვენს სვამდა, ტესტოსტერონის დონე, რომელიც ინტიმური სიახლოვის სურვილს აღძრავს როგორც მამაკაცებში, ასევე ქალებში, 16-30 პროცენტით მატულობდა.

გარდა ამისა, ბრონეულის წვენი აუმჯობესებდა გუნება-განწყობასაც, რასაც პაემების დროს ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს.

ტუნისური ოქროს თევზი

პატარა ტუნისში ნამდვილად მძიმე ტვირთია, ამ სიტყვის პირდაპირი გაგებით: ქორწილის დღეს მას სულ მცირე, სამი კილოგრამი სამკაული უნდა ამა-შვენებდეს — სწორედ ამდენი ოქრო უნდა მიართვას მას საქმრომ.

კიდევ რამდენიმე კილოგრამს იწონის ტრადიციული სამოსი, რომელიც ოქროს ძაფითაა მოქარგული. საიუველირო სამშვენიების დეკორის მოტივები საკრალური შინაარსისაა, მაგალითად, ნახატი ხამსა — „ღმერთის ხელი“ — ქალს ბნელი ძალებისგან და გათვალისწინებს იცავს, რეაქტივანი ვარსკვლავი და თევზები კი ნაყოფიერებას უზრუნველყოფენ.

გარდა ამისა, სამკაულები არა მარტო ავეაროზების როლს ასრულებენ, არამედ ქალის სტატუსზეც მიანიშნებენ. მაგალითად, იმისდა მიხედვით, თუ როგორაა განთავსებული საყურეზე ნახევარმთვარე, შეიძლება იმის თქმა, ჰყავს თუ არა მას შვილები, კერძოდ, დედები მას ქვევით დაწეული რქებით ატარებენ.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS
REPUBLIKA

სულხან-საბას ძ. №3

მთავარი რედაქტორი
საბრტაძე მოხუცია
293-13-34
599 36-00-35

პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გომიასვილი
599 53-76-16;

ალექო
ასლანიშვილი
599 56-81-86;

პასუხისმგებელი მდივანი
მამუკა ვაშაქიძე
514 33-33-24

გამომცემლობა:
შპს „თანადგომა“-გაზეთ
„საქართველოს რესპუბლიკის“
გამომცემელი“
ტ: 599 79-76-79
შპს „ახალი საუკუნე“
იბეჭდება გამომცემლობა
„ქოლორ პრესში“
რკინიგზის ჩიხი №20

uac(უაკ)070.4(479.22)
ს-323

ავტორთა
საჩუქრადღებოდ!

რედაქციის მხარ
შუამავთაში მასალაზე
დაიბაძება ავტორ-
თა ხარჯით.
ავტორთა მოსაზრებ-
ა, შესაძლოა, გუდა
არ ემთხვეოდეს
რედაქციის პოზიციას.
ფაქტების სიზუსტეზე
პასუხს ამავე
ავტორები.

„საქართველოს
რესპუბლიკა“

შენი გაზეთია.
აუხილავლად
გამოიწერა.
იყიდა.
წაიკითხე!

რეკლამის ფასები:

პირველი ფურცელი - 2.4320; პირველი - 2.9860;
ბრეტანული გიგანტური სტანდარტი - 3.4213;
100 რუბლი - 4.2302; თუბილისი ლირა - 0.6185;
პარაგრაფული მანათი - 1.4322;
1000 სომხური დრამი - 5.0635.

აპრილი 23 პარტისონის

აპრილისათვის საპარტისონო:
ბარა - ღამე +2, ღამე +18
მთიანი რაიონები - ღამე 0, ღამე +16
დასავლეთი საპარტისონო:
ბარა - ღამე +5, ღამე +27
მთიანი რაიონები - ღამე +2, ღამე +17
თბილისი: ღამე +6, ღამე +16

დაავიკაპათ, მოგვანათ:

ტელ: 293-13-34,
599-79-76-79

ელ. ფოსტა: sakresp@mail.ru
და sakresp@top.ge